

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtak. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za Ameriko in druge tuje države 6 K). — Posamezne številke se prodajajo po 10 vinarjev.

S prilogami:
Naš kmečki dom, Društvenik, Naša gospodinja

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica. Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, — Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Štev. 30.

V Ljubljani, dne 27. julija 1911.

Leto XXIV.

Državni zbor in poslanci Slovenske Ljudske Stranke.

Dne 17. t. m. se je sestel novoizvoljeni državni zbor, dne 18. t. m. ga je cesar slovesno otvoril v cesarskem dvorcu in 21. v. petek, se je izvolilo predsedstvo. Kakor v zadnjem zasedanju tako je tudi sedaj izbran poslanec Pogačnik podpredsednikom poslanske zbornice.

Poslanci Slovenske Ljudske Stranke so takoj započeli z intenzivnim delom za blagor ljudstva.

Že takoj v petek — dokler ni izvoljen predsednik, se ne sme vlagati predlogov — so vložili naši poslanci veliko številko koristnih predlogov. Poročali bodemo natančno o vseh teh predlogih, da se ljudstvo dobro podučijo o delovanju svojih poslancev.

Omenjamo še, da so se odposlanci Vseslov. Ljudske Stranke združili s sedmoricno hrvatskih poslancev v **Hrvatsko-slovenski klub**, kateremu sta pristopila tudi še dva slovenska poslanca iz Trsta in Goriškega, tako, da klub šteje 29 članov. — Načelnikom kluba je bil soglasno izvoljen g. dr. Iv. Šusteršič, podnačelniki pa so gg.: dr. Ante Dulibić, dr. Anton Korošec in prof. Vjekoslav Spinčić.

Bog daj poštenim naporom tega kluba svoj blagoslov!

Argentinsko meso.

Kakor smo rekli, tako se je zgodilo: brž, ko so si državni poslanci izvolili svojega predsednika, so že prišli so-

cialni demokratje in dunajski liberalci z zahtevo, da se mora v državnem zboru najprej obravnavati o draginji mesa. Pri tej priliki hočejo liberalci in socialni demokratje z vso silo zahtevati, da se zmrznjeno meso iz Argentine neomejeno lahko uvaža v našo državo, zraven pa tudi, naj se odprejo meje za živo živino na Srbskem, Bolgarskem in v Romuniji. Proti kmetu gre. Zatržno upamo, da se bo kmečkim zastopnikom posrečilo naši živinoreji škodljive predloge onemogočiti, tembolj ker Ogri ne morejo nikoli privoliti, da bi se izpolnile socialnodemokratske in liberalne mestne protikmečke zahteve.

Večina državnega zbora je sklenila, da predlog o živini in mesu ne pride prvi na vrsto, pač pa drugi. Ob tej priliki se bodo zopet odprle zatvornice in razlila se bo povodenj sovraštva proti kmetu po zbornici, češ, da on odira in da zavoljo njega meščan in delavec trpita vsled silne draginje.

V našem listu smo že večkrat obravnavali to vprašanje. Ker bo sedaj zopet zavrelo tudi po naši deželi, naj ob kratkem zopet navedemo nekatere poglobitve reči, ki jim tudi noben socialni demokrat ne more odreči resnice:

1. Draginja je splošna; ne tiče se samo mesa, marveč vse reči so se izdatno podražile. Cena živini gre ob letih, ko je letina za krmo vsaj srednje dobra, veliko manj kvišku, kakor za razne obrtne izdelke, ki jih tudi kmet rabi. V Severni Ameriki je cena mesu razmerno mnogo bolj napredovala, nego pri nas.

2. Veliki severnoameriški kapitalisti, ki prodajajo meso, so združeni med seboj. Njihova družba, ki dela z več sto milijoni kron, ima že tudi ve-

čino argentinskega zmrznjenega mesa v svoji oblasti. Tem kapitalistom gre samo za njihov dobiček. Ko bi se v naši državi argentinskemu mesu odprla na stečaj vrata, in ko bi se ga ljudstvo navadilo, bi nam pač prva leta nastavili tako ceno, da bi kmeta izpodbili. Čisto umljivo je, da bi vsled tega domača živinoreja padla. Kdo naj se pa muči s težkim delom, ki nič ne nese? S kmetov bi še mnogo bolj ljudje drli v mesto in preko morja; kmečki stan bi propadal in v kratkem času bi bili navezani večinoma na tuje meso. S tem bi pa takoj cena poskočila in bi bila kmalu mnogo višja, nego pa, ko bi se s pametnim gospodarstvom doseglo, da bi kmet zvišal število svoje živine in bi sam mogel skrbeti za domači trg. Domačega kmeta bi uničili v korist ameriških kapitalistovskih spekulativ.

3. Argentinsko meso se ni udomačilo. Že med tem časom je morala Austro-Amerikana — družba, ki ga vozi iz Argentine, — enkrat peljati celo pošiljatev na Anglesko in jo tam prodati, ker v Avstriji ni Slo. Cena je razmerno malo, vrednost pa neprimerljivo manjša. Za juho sploh ni; pečenke si pa delavsko ljudstvo ne more privoščiti vsak dan. Kaj ima torej delavec, ki zanj tudi naši socialisti tako silno vpijejo po argentinskem mesu, od nje-ga. Prav nič! Naš delavec si kupi kos govedine, da ima juho, na biftek in rostbif pa niti ne misli. Juho pa more dobiti le od domačega mesa.

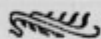
4. Z argentinskim mesom, o katrem nimamo nobenega zagotovila, kako se izdeluje, utegnejo priti razne bolezni v naše kraje. V velikih mesnicah, kjer se na stotine govedi obenem pobije, se ne gleda posebno na to, kakšne so in tudi na snažnost ne. Saj vemo

gami, da se pri nas, kjer je vse polno bč, marsikje zakolje kaka žival, ki bi se po postavi ne smela. Kaj šele v daljni Argentini? Naš list je že pred leti poročal, kako delajo v velikih ameriških mesnicah in tista poročila niso bila posebno lepa.

5. Mesarji izkušajo po velikih mestih spekulirati tudi z argentinskim mesom. Na Dunaju zahtevajo, naj bi ne bilo treba argentinskega mesa na trgu ločiti od drugega. S tem bi padla seveda vsaka kontrola in razložek v ceni, dokler ga je kaj, bi šel lepo v žepe mesarjem. Če to zahtevajo, je že s tem dokazano, da so tako že do zdaj delali, kjer so mogli.

× × ×

Zdaj pa še eno vprašanje! Ko bi bil izvoljen pri nas kak »neodvisen kandidat«, bi šel sedaj na Dunaju proti kmetu, ali pa bi se moral združiti z našimi poslanci. Lepo bi moral prositi, da ga sprejmejo v svojo sredo. Dunajska zbornica je pač taka, da pomenjajo v nji samo močne zveze. In v teh razmerah, kakršne so sedaj, je mogoče slovenskemu zastopniku kaj storiti za svoje volilce edino le, če je zvezan z našimi poslanci, če je v klubu, ki mu je načelnik naš dr. Šusteršič. Nismo si mislili, da bodo takoj prvi dnevi nove zbornice klicali vse kmečke poslance v obrambo naše živinoreje in s tem v varstvo kmečkega stanu sploh. Tem jasnejše je pa dokazano, kako prav smo imeli, ko smo svarili naše ljudstvo, naj ne gre liberalnim kričarjem na lim, in kako prav je tudi imelo naše ljudstvo, da je poslalo moč svojega zaupanja na cesarski Dunaj.

Državna pomoč k cestnim zgradbam.

Četrta milijona kron za ceste!

Kranjski deželni zastop je sklenil storiti vse, da se prometne in gospodarske razmere v kranjski deželi izboljšajo. V prvi vrsti se je pokazala potreba cestnih zgradb v krajih, ki so bili doslej popolnoma zanemarjeni. Izvršilo se je v zadnjih treh letih res toliko cestnih zgradb, kakor prej niti v tolikih desetletjih. Deželni odbor je pa razvidel, da so te zgradbe po sedanjem cestnem zakonu jako težavne, kajti na skladovni okraj pride stroškov najmanj dve tretjini. Ker je pa največ cestnih zgradb potrebnih ravno v najbolj revnih in zapuščenih okrajih, je jasno, da morajo ti skladovni okraji zabresti v velike dolgove, ako hočejo z deželnim odborom sodelovati, in to tembolj, ker so ravno v teh krajih ceste tudi najdražje in tehnično najtežje izvedljive. Zaradi tega je sklenil deželni odbor naprositi vlado, da bi k zgradbam novih cest na Kranjskem prispevala. Tem lažje je to storil de-

želni odbor, ker je lahko pokazal na vzgled kranjske dežele, ki se ni strasila najeti veliko melioračno posojilo, da bi izvršila to, kar spozna kot nujno potrebno.

Kranjski deželni odbor je navezal svojo akcijo na državno akcijo za povzdigo Dalmacije in Istre. Za ti kraški deželi je z ozirom na nezmožnost dežel samih, da se povzdigneta, država izdelala velik program, kateri se pa večinoma še ni začel izvrševati. Ker je Dolenjska in Notranjska tudi izrazito kraški svet, je deželni odbor zagovarjal stališče, da se Dolenjska in Notranjska pri kultiviranju Krasa ne smeta izločiti, ampak se morata sprejeti tudi v tozadevno akcijo. Vladi se je predložil izkaz cest, ki so že dovršene in ki se zdaj grade, in se je zaprosila državna pomoč za dotične cestne okraje.

Ta intenzivna akcija deželnega odbora ni ostala brez uspeha.

Ravnokar je c. kr. ministrstvo za javna dela nakazalo za novo zgrajene ceste na Dolenjskem in Notranjskem četrta milijona kron državnega prispevka, in sicer 33odstotni prispevek za sledeče ceste:

1. Vrzenec—Suhj dol,
2. Polhov gradec—Zalog,
3. preložitvev in korektura ceste Gabrovščica—Muljava,
4. Črmošnjice—Srednja vas,
5. Rudolfovo—Ločna,
6. Stari trg—Kot—Luščice,
7. Predgrad—Dol,
8. Dol—Prelesje—Kot,
9. Čeplje—Zagozdac—Predgrad,
10. Čeplje—Vimol—Kralje,
11. Pod Veselico na Hrib,
12. Dolac—Vidošiči,
13. Pod Kavrenko—Draščiči,
14. Mala gora—Polom,
15. Smednik—Zaloke,
16. Brezov klanec v Dolih.

Vse te cestne zgradbe stanejo skupaj 758.000 K in k pokritju teh stroškov je nakazala vlada državni prispevek 250.000 K. To je gotovo vesela novica za cestne okraje Metlika, Črnomelj, Novo mesto, Višnjagora, Vrhnika, Litija, Kočevje in Krško, od katerih bi bili nekateri za veliko let silno prizadeti brez te državne podpore.

Pravkar je došlo z Dunaja tudi poročilo, da je ministrstvo za javna dela dovolilo za cesti Zvirče—Hinje in Ajdovec—Žužemberk 70.000 K državnega prispevka.

Ker se je zaprosila pomoč ravno za te okraje, zaradi tega pride državni prispevek ves v korist tem okrajem, tako da se v teh cestnih okrajih zniža cestni davek za celega četrta milijona kron!

Hvala vsem, ki so v to pripomogli!

S tem je pa tudi sijajno opravičen sklep deželnega zbora kranjskega za veliko melioračno akcijo v kranjski deželi. Koliko se je vpilo zoper desetmilijonsko posojilo kranjske dežele, a sedaj vidimo, da je resnično to, kar je Slovenska Ljudska stranka vedno tr-

dila, da potrebno najetje tega posojila za našo deželo ni samo vir novega blagostanja, ampak tudi vir novih državnih prispevkov, katerih kranjska dežela nikdar ne bi dobila, ako ne bi pogumno sama začela s svojim lastnim delom.

Ta izredna državna podpora pa nam bo olajšala delo tudi v bodoče, ker bodo skladovni okraji dobili pogum, da za neobhodno potrebne nprave sprejmejo nase tudi potrebna bremena.

Deželni odbor ima pogum, naj ga ima cela dežela! Še bomo delali!

Dr. Lampe,

Delo naših poslancev.

PREDLOG NA PODRŽAVLJENJE NOTARIJATAI

V seji državnega zbora dne 21. t. m. so vložili naši poslanci sledeči važni predlog:

Notarijat je v svoji dosedanji obliki zastarela naprava.

Na eni strani je notar c. kr. funkcionar in opravlja kot tak pod avtoriteto države važne javne posle. Na drugi strani pa je notar podjetnik, ki je prisiljen, da napravi čimbolj dobičkanosno obrt iz tega, da opravlja javne posle izven spornega sodnega postopanja.

To je samo na sebi nasprotstvo, katero vodi in mora voditi k mnogim neprilikam.

K temu pa pomeni notarijat za večino slojev, prav posebno pa še za kmetijski stan prav brezpotrebno draginjo, in sicer v mnogih pravnih zadevah, ki so posebne in izredne važnosti ravno za kmetijski stan. Radi tega se čuje že dolgo časa pri ljudstvu želja, da bi se odpravil notarijat tak, kot je danes.

Če se podržavi notarijat polagoma, vstreže se s tem željam ljudstva, odpravijo se razne dosedanje neprilike, pa tudi ohranijo se pridobljene pravice.

Zato stavijo podpisani

predlog:

Visoka zbornica skleni:

C. kr. osrednji vladi se naroči, da nemudoma predloži zbornici načrt postave za podržavljenje notarijata in da se ravna pri tem po sledečih načelih:

1. Posli, ki jih danes opravljajo notarji, se prenesejo načeloma okrajnim sodiščem; za notarska opravila se naj plačujejo pri sodišču samo koleki.

2. Sedaj službujoči notarji in notarski kandidati naj se nastavijo na njih prošnjo kot državni uradniki pri okrajnih sodiščih v primerni stopnji, da tukaj opravljajo notarske posle.

3. Pridobljene pravice se varujejo na ta način, da se imajo nasiloma podržaviti oni notarijati, kateri so defi-

nitivno zasedeni v času, ko stopi v veljavo ta postava.

Dunaj, 21. julija 1911.

Dr. Šusteršič.

Pogačnik. Demšar. Dr. Krek. Gostinčar. Dr. Žitnik. Povše. Hladnik. Jaklič. Jarc. Dr. Korošec. Roškar. Pišek. Benkovič. Dr. Jankovič. Dr. Verstovšek. Brenčič. Grafenauer. Gregorčič. Fon. Dr. Langinaja. Spinčič. Mandić. Dr. Dulibić. Dr. Sesardić. Perić. Prodan.

× × ×

Uime v ljubljanski okolici. Državni poslanec dr. Šusteršič je vložil v petek, dne 21. t. m. v državnem zboru dva nujna predloga v zadevi uimskih poškodb v ljubljanski okolici. Prvi se tiče škod, nastalih v velikem delu občin ljubljanske okolice vsled povodnji meseca junija t. l.; drugi pa se tiče toče, ki je v sredo, dne 19. t. m. v občini Rudnik pobila vse poljske in vrtno pridelke. — V predlogih zahtevajo predlagatelji izdatno vladno pomoč bednemu prebivalstvu.

MOHAMED ALI MIRZA.

Mohamed Ali prodira proti Teheranu.

Političen pregled

VOLITEV PREDSEDSTVA.

V petek se je vršila volitev predsedstva v poslanski zbornici. Za predsednika je bil izvoljen član najmočnejšega kluba v državnem zboru »Nemško-nacionalne zveze« dr. Sylvester, ki je dobil 387 glasov od 429 oddanih. Nato so bili izvoljeni za podpredsednike: Pernerstorfer, socialni demokrat; Pogačnik, Jugoslovan; Conci, Italijan; German, Poljak; Zdarsky, Čeh; Juckel, krščanski socialc; Romančuk, Rusin.

»TAKTIČNA ZVEZA«.

Ker se usoda vsake predloge v državnem zboru navadno odločuje v odsekih, želi vsak poslanec priti v kak

odsek. V odseke pa pošiljajo svoje odposlance le močni klubi; manjši klubi in divjaki nič ne dosežejo. Ti poslednji so se zato združili v »Taktično zvezo«, da bodo lahko poslali svoje zastopnike v odseke. Tu sem spadajo dunajski svobodomisleci, ki so se jih celo drugi liberalni Nemci branili, krščansko-socialna posebnost dr. Heilingner in Neunteufel, Schönererijanci in nekaj Rusinov.

OGRSKI DRŽAVNI ZBOR.

Brambena predloga, ki je imela biti eno prvih del tudi našega državnega zbora, zadela je na Ogrskem na silen odpor. Košutovi in Justovi pristajši uprizorili so obstrukcijo, ki jo bo Khuen Hedervary le težko zlomil. Oglašenihi je okoli 50 opozicijskih govornikov, ki zamorejo zavleči razprave cele mesece.

BALKAN ŠE NI MIREN.

Kako silno je padla turška moč na Balkanu, pač najbolj kaže albanska vstaja, ki je še sedaj ne morejo zadušiti. Zelo pa se je bati, da se razširi tudi po Epiru, kjer se že delé oklici k splošni vstaji. Zanimivo je tudi, da se je posrečilo italijanskim prostovoljcem utihotapiti iz Jakina v Albanijo velike množine dinamita, ki bo pogljal marsikako turško utrdbo v zrak.

PERZIJA.

Mnogo novega se je poročalo ta teden iz Perzije. To je ena tistih orientalskih držav, ki je že davno na robu groba in se le še evropske države prepirajo, kdo jo zvrne in pobere njeno dedščino. Pred dvema letoma je prisilila vstaja prejšnjega perzijskega vladarja šaha Mohameda Alija, da je zapustil Perzijo. Na prestol so posadili njegovega mladoletnega sina, namesto katerega pa je vladal Abdul Rasim kan. Nova vlada pa se ni izkazala. Vse v deželi je v neredu. To je pripravljalo pot Mohamedu Aliju, ki sedaj iznova skuša osvojiti si Perzijo. Prijazna mu je tudi Rusija, ker je bil Mohamed Ali kot šah naklonjen Rusiji. Poroča se, da se je prejšnji šah izkrcal pri Astrabadu in da je že zbral armado 10.000 jezdecev, ki mu zadostuje, da osvoji glavno mesto Teheran. Sedanja vlada je preslaba, da bi se mu postavila krepko v bran. Pričakovati moremo še zanimivih poročil iz te dežele vednih izprememb.

LISTEK

Krmar Milanovič.

Prosto po Russellovem romanu »Krmar Holdsworth«.

(Dalje.)

Četrty dan.

Napočil je četrty dan in zaradi pomanjkanja vetra čoln zopet ni mogel

naprej. Položaj, v katerem so se vsled tega nahajali potniki v čolnu, je bil silno mučen. Vedna enakomernost vode je primorala nesrečneže, da so zrl v čoln ali drug drugemu v obraz, če so hoteli, da se jim odpočijejo od močne svetlobe izmučene oči. Noge so bolele, ker je primanjkovalo prostora, da bi jih mogli iztegniti. Milanoviču so bila lica upadla in črn pas je obrobil njegove oči; njegova črna brada, ki je pokrivala brado in ustnice, mu je dajala suh, postaren značaj. Zamjan in Mirtič sta sključena sedela in vsa obupana zrla v tla. Najbolj vidno pa so vse te duševne in telesne boli vplivale na vdovo; obraz uboge žene je bil tako blede, izsušen in prepaden, da ga je bilo skoraj težko zopet spoznati.

Čez nekaj časa se vzbudi mali Zdravko, začne ihteti in tožiti o bolečinah v udih in v hrbtu. Mati je bila preslabotna, da bi ga bila mogla potolažiti; zato ga Milanovič vzame k sebi na kolena in se začne z njim veselo pogovarjati, da je tako osrčeval sebe in druge.

»Zdravko, ti si vendar že skoraj cel mož, zato nikakor ne smeš jokati, da s tem ne užalosti svoje mamice. Glej, ljubi moj, kdor je v resnici korenjak,

Novi predsednik avstrijske zbornice.

ta veselo potrpi, če mu je tudi treba včasih spati na trdih tleh in ga vsled tega bole kosti. Le pogum, saj boš kmalu zopet dobil mehko posteljico. Ze mnogo, mnogo ladij se je razbilo na visokem morju, kakor se je razbila naša »Adrija«. Ljudje so se potem vozili v čolnih in konečno zadeli na ladjo, ki jih je vzela na krov in tako rešila. Tako, dečko, se bode zgodilo tudi z nami in takrat boš zopet veselo in razposajeno skakal okrog, kolikor bodeš hotel. Tu imaš kos prepečenca in ga pojej sam; ta kos daj mamici, druga dva pa Zamjanu in Mirtiču. — Zamjan, daj vsakemu še merico vode.«

Kakor je bilo že omenjeno, so se v čolnu nahajali trije sodčki napolnjeni z vodo. Ako bi jo bili rabili zmerno, tedaj bi bili — tako je bilo preračunjeno — izhajali z njo deset dni; sedaj pa ko sta bili dve osebi manj, je bilo upati, da bo zadostovala celo za trinaest dni. To

je bila neka majhna tolažba, a tudi le samo tolažba, zakaj seboj niso imeli drugega živeža, kakor samo precejšnjo množino prepečenca. Predno so bili namreč zapustili ladjo, je kapitan sicer ukazal, naj čolne dobro preskrbe s potrebnim živežem; a v splošni razburjenosti so mornarji le površno izpolnili njegova povelja. Nekoliko izpremembe v hrani bi bilo prav ugodno in okrepčevalno vplivalo na slehernega, a sedaj so imeli le vedno trdi kruh in vodo, kar je vsem vzelo še zadnjo moč in čilost. Vodo so dosedaj jemali iz najmanjšega sodčka; le še par požirkov jo je bilo v njem in to so dali težnemu Zdravku. Da bi si tudi ostali ugasili hudo žejo, odprejo drugi sod in prvo kupico ponudi Zamjan vdovi. Željno jo nastavi na ustnice, kajti njena usta so bila popolnoma suha, a v istem hipu jo zopet s studom odstavi in zakliče: »Voda je vendar slana!«

»Nemogoče!« zavpije Milanovič in pokusi vodo. Vdova je imela prav. Voda je bila slana, čeprav ne prehudo, vendar pa toliko, da ni bila vžitna.

Takoj jo je izpljunil, kajti dobro je vedel, da bi postala žeja še silnejša, ako bi jo požrl.

»Kaj! — Ali je v resnici slana?« je divje vpil Mirtič.

»Poglej drugi sodček,« pravi Milanovič in izlije vodo iz kupice.

Zamjan natoči nekoliko vode in jo pokusi; a tudi on jo vrže iz ust kakor prej Milanovič.

»Ali je tudi ta slana?« vpraša Milanovič ves prestrašen.

»Da,« odvrne mrko Zamjan, »prepričajte se sami.«

Res, tudi vsebina zadnjega sodčka je bila slana.

»Za Boga!« je vzdihnil Milanovič in obupno sklenil roke, »kako se je vendar moglo to zgoditi?«

»No, mislim, da se ne bom motil, če rečem, da je to naredil zlobni nadstrezaj,« pravi ves razsrjen Mirtič; »videl sem namreč, kako je hudobnež iz velikega sode na krovu napolnjeval male sodčke, čez katere je pljuskala morska voda takrat, ko so se nam bili polomili jambori. O nesrečnež! — V čoln, katerega mu je bil sam pridelen, pa gotovo ni postavil takih sodov!«

To odkritje je bil grozen udarec za nesrečneže in trebalo je zopet nekaj minut, predno so mogli pojmiti njegov pomen. Niti kapljice pitne vode ni bilo več v čolnu. To dejstvo je učinkovalo še tem grozovitejše, ker je do sedaj vsakdo živel v trdnem prepričanju, da imajo vode brezdvomno vsaj še za en teden. Ta nenadni udarec jih je tako potrl, da so vsi smrtnobledi in kakor okameneli stali pred to novo nesrečo.

Mirtič, katerega je žeja strašno mučila — kajti ponoči si nihče ni upal piti vode — je začel preklinjati Boga in klicati kazni božje nad hudobnega nadstrezaja. Njegovo divje obnašanje je dečka tako prestrašilo, da je začel glasno jokati. To je pa samo še povečalo divjost mornarjevo, ki je vstal in s petjo pretel otroku.

»Sedi!« zavpije Milanovič z glasom, da so se vsi zdrznili. »Hudobnež, za par dni prezgodaj se ti je zmešalo! Čuješ? — sedi takoj!«

Ves nevolj »in z zobmi škripajoč je Mirtič izpolnil Milanovičevo povelje.

»Meniš, da bomo vsled tvojega vpitja in preklinjanja dobili nove vode?« je bridko — vznemirjen nadaljeval Milanovič. »Saj vendar nisi bolj žejen, kakor jaz ali ta uboga gospa, od katere nisi čul niti najmanjše tožbe, odkar smo zapustili ladjo.«

Z globokim sočutjem se je obrnil k vdovi.

»Ohranite tudi v tej strašni poskušni pogum,« je rekel. »Nikakor nismo še izgubljeni. Atlantski ocean je poln ladij, ki jadrajo v najrazličnejše dele sveta, in jaz sem prepričan, da moramo v kratkem zadeti na ladjo, ki nas bo rešila.«

V odgovor se je Završnikova prisiljeno nasmehnila, rekla pa nič, ampak samo z žalostnim očesom pogledala na svoje dete.

Solnce se je dvigalo vedno višje na nebesnem oboku, vročina je postajala vedno neznosnejša. Zdelo se je, kakor bi bili solnčni žarki pregnali zadnjo najmanjšo sapico. Morje je postalo stekleno in okrog poldneva je čoln zopet stal mirno sredi nedogledne morske planjave. Mirtič je ves obupan čepel v kotu. Zamjan je pa lajšal vročino s tem, da si je z morsko vodo neprenehoma močil glavo in obraz. Še celo čoln je bil videti ves izsušen in žejen in od barve, s katero je bil prebarvan, je vsled vročine prihajal neznosen, zopern duh.

Ko se je dan že nagibal h koncu, se je Mirtič splazil proti zadnjemu delu čolna, da bi se tam polastil posode z vodo. Pograbil jo je skrivaj in jo tako naglo napolnil iz enega izmed sodčkov, da Milanovič tega ni mogel več preprečiti, dasi ga je vedno opazoval.

»Ne pij!« zakliče, »to bo le povečalo tvojo žejo!«

Toda Mirtič, kažoč na svoj vrat, se ni zmenil za svarilo, ampak željno izpil slano tekočino in odložil prazno posodo. Globok dih se je izvil iz njegovih prsi in izraz trpljenja je izginil raz njegov obraz.

Sedaj je vzel tudi Zamjan posodo, da bi storil po zgledu svojega tovariša, a tu skoči k njemu Milanovič in ga roti, naj premaga hudo skušnjavo. »Sol vas bo naredila blazne!« je svaril, in komaj je izustil te besede, že se je Mirtič vrgel na tla in se ječaje valjal semintja.

Kmalu je slano vodo vrgel iz sebe in njegov obraz je prebledel; vsi so mislili, da bo takoj izdihnil. Milanovič mu je vtil par kapljic ruma, glavo pa mu je polil z vodo. To ga je sicer nekoliko poživilo, a obležal je na tleh, hropel in klet ter z nohti praskal po čolnovi steni.

Mirtičevo trpljenje je napolnilo Zamjana s takim strahom, da je vzkliznil. »Če je voda strup, tedaj jo raji izlijmo v morje.«

»Hujši je kot strup,« odvrne Milanovič. »Odpri sode in jih izprazni; kajti

morska voda ni nič manj pitna kot ta mešanica.«

Zamjan je obrnil soda in tekočina je iztekla.

Skoraj eno uro so vsi nemo sedeli v čolnu in trpko zrl predse; konečno prekine deček mučno tišino:

»Mamica, tako hudo sem žejen, daj mi piti.«

Srce je trgalo vsem, ki so čuli milo otrokovo prošnjo in vedeli, da je nemogoče ugoditi njegovi želji. Napol divjega obraza skoči mati pokonci in zakliče s hripavim glasom, kolikor ji je še dopuščalo njeno izsušeno grlo: »Moj Bog! Daj, naj umrjeva oba! Bodi konec enkrat našemu trpljenju!«

Milanovič jo je sočutno gledal, a pomagati ni mogel. Vsa izmučena vsled nenadnega razburjenja se je sesedla na tla.

Solnce je zašlo; nekaj oblakov je zakrilo žarečo oblo. Ti so se vedno bolj širili na obzorju, vendar je ostalo morje popolnoma mirno. V nadi, da pride veter od te strani, so vsi obrnili oči proti zahodu, v nemi obupnosti pričakujoč ladje, ki naj bi jim prinesla rešitev.

Ko je noč legla nad morsko gladino, je Mirtič začel s hripavim glasom prepevati; a kmalu je utihnil in v temi se je čul zopet pretresljiv dečkov jok: »Daj mi vendar vode, mamica, neizrečeno sem žejen.«

Lahna sapica je zapihljala od zahtoda, jadro se je zganilo. Milanovič je obrnil čoln, da se je jadro napelo, in začel nato s čolnom križariti sem in tja, da bi tako čim preje zagledal zaželeno ladjo. Veter je zopet potihnil, a za tem je sledil nov močan sunek, ki je vznemiril morsko planoto, in oblaki, plavajoči proti vzhodu so naznanjali zahodni veter. Ta je res prišel, osvežil suhi zrak in ostal stalen; čoln se je nagibal pod težo napetega jadra.

Pravzaprav je bilo brez pomena, v kateri smeri bi jadrali, saj ladja je prišla lahko od katerekoli strani, a kamor je Milanovič naravnal čoln, vedno ga je plašila misel, da bo ravno ta smer napakna in da pride ladja od nasprotno strani.

Sapa in gibanje čolna je vse poživilo. Mirtič se je naslonil čez čoln in brodil z roko po vodi. Deček je nehal tožiti; snivajoč je ležal na sedežu, z glavo na kolenih svoje matere. Tudi Zamjan je spal.

Žeja, ki je popoldne mučila Milanoviča, se je bila nekoliko zmanjšala. Tiho je sedel pri krmilu in premišljeval, kako bi našel sredstvo, da bi na kak način zmanjšal trpljenje, ki ga je povzročilo pomanjkanje vode. Poskušal je s koščekom prepečenca, katerega je razmočil v rumu, a čutil je takoj, da to samo draži grlo in povečuje žejo. Od vseh zgodb, kar jih je kedaj čul od ljudi, ki so morali dolgo časa trpeti žejo, se je spomnil samo dveh sredstev, h katerim so se navadno zatekli oni takrat, kadar je bila žeja na vrhuncu. En način je bil ta, da so trgali kose obleke

in jih grizli; drugi pa ta, da so vrezavali v roke rane in pili lastno kri. Ko je mislil na zadnje srdstvo, se je kar stresel, a vendar ni še trpel tolikih muk, da bi bil prvo poskusil.

V njegovem premišljevanju ga prekinje hripavi Mirtičev glas, ki je vpraševal: »Na kateri stopinji dolžine se pač nahajamo sedaj.«

»Ko se je potopila ladja, smo imeli 28 stopinj zahodne dolžine, in mislim, da se od takrat nismo oddaljili mnogo milj.«

»Res ni nikakega upanja, da kedaj zagledamo rešilno ladjo?«

»Da, seveda je upanje; jaz mislim, da še celo precej upanja na skorajšnje rešitev.«

»Kapitan je gotovo že davno prijudral z velikim čolnom v pravo smer,« je

mrmral mornar dalje; »proketo trda je za nas, da bomo kakor psi tu poginili.«

Milanovič ni na to ničesar odgovoril, Mirtič si je pa zopet začel hladiti z vodo obraz in roke, pri tem pa je znova klel in se rotil. Vsled žeje se je pri tem človeku pojavila vsa robatost in divjost njegovega značaja. S peklensko zaničljivim zasmehom je vpil, ko je Zamjan v spanju klical po vodi: »Da, le rjovi, če hočeš! Če bi vpitje moglo kaj pomagati, tedaj bi kmalu začel tako peklenško rjovenje, da bi v trenutku dobili pijače v izobilju.«

Oblaki, dasi daleč drug od drugega, so bili videti težki in Milanovič je nepremično zrl nanje in prosil Boga za dež. Proti polnoči je vzbudil Zamjana, ki je mesto njega stopil h krmilu. Oba

sta se tiho zmenila, da ne prepustita krmila Mirtiču, dokler traja veter, ampak da se hočeta sama vrstiti vsaki dve uri. Zamjan je vzel nato Milanovičevo uro, ta je pa legel, potem ko je bil naravnal čoln proti severo - zahodu.

»Glej pazljivo vedno proti zahodu, Zamjan, in pokliči me, kakor hitro bi kaj zapazil,« opomnil je še enkrat Milanovič, nato pa trdno zaspal.

Ko je Milanovič spal, sede Mirtič k Zamjanu in začne z njim pogovor. Čez nekaj časa pravi: »Rad bi vedel, koliko prepečenca imamo še.« S temi besedami krene k zaboju, v katerem je bil shranjen živež, dvigne pokrov in kakor bi mignil izmakne steklenico ruma in jo skrije pod jopič, ko je bil Zamjan ravno zaverovan v obzorje na zahodu.

(Dalje.)

RAZGLED PO DOMOVINI

Somišljeniki, agitirajte za naš mladeniški tabor! Vsi dekanjski odbori »Slovenske krščansko-socialne zveze« se nujno pozivljajo, naj ukrenejo vse, da bodo društva njihovega okrožja v avgustu pri mladeniškem shodu dostojno zastopana. Potreba živahne agitacije je zlasti tam velika, kjer je še malo društev, to je zlasti na Dolenjskem. Treba, da zlasti iz krajev, ki še niso posejani z našo organizacijo, pride veliko zastopnikov, da se ob tej pomembni slavnosti navdušijo in zaneso dobro seme po vsej domovini. — Široški ob tej priliki ne bodo veliki, ker se prirede na vseh progah posebni mlaki z znatno znižanimi cenami. Vrla društva! Mati Zveza Vas radostno pričakuje 27. avgusta v Ljubljani! Na noge torej! Vsak naš somišljenik naj stori za to prireditev vso svojo dolžnost!

Dijaki na »Katoliškem shodu jugoslovanske mladine«. Pozivljamo tem potom vse naše dijake brez razlike študij, ki se nameravajo udeležiti »Katoliškega shoda jugoslovanske mladine« in reflektirajo na to, da jim preskrbi pripravljalni odbor prenočišča in obede, da se mu zglase najkasneje do 31. julija t. l. Zadostuje dopisnica. Naslov: Pripravljalni odbor za »Kat. shod jugoslovanske mladine«, Ljubljana, Katoliška tiskarna, III. nadstropje. Pripravljalni odbor jim pošlje potem posebne zglasovalne pole. Dijaki naj se torej ne zglašujejo potom župnijskih zaupnikov, ampak samostojno. Župnijske zglasovalne pole so odmerjene samo za zadnja dva dneva, dijaštvo mora biti pa v Ljubljani že v četrtek, 24. avgusta. Dijake pevce prosimo, da se zglase takoj po dopisnicah »Slovenskemu glasbenemu društvu Ljubljana« (Ljubljana, Frančiškanska ulica) z na-

vedbo svojega glasu. Društvo jim pošlje note za sv. mašo in druge skladbe. — Dijaški odsek pripravljavnega odbora.

Zopet nova liberalna blamaža. Kandidatje liberalne stranke pri zadnjih državnoborskih volitvah so pri ljubljanskem sodišču vložili tožbo proti presvetlemu knezoškofu, češ, da jih je razžalil v onem pastirskem listu, kjer je bil govor o volitvi dobrih katoliških poslancev. No, te dni je pa nad sodišče v Gradcu povedalo, da naj se liberalci nikar ne vmešavajo v delokrog našega višjega pastirja, ki mu je izročen dušni blagor vernikov slovenskega naroda in sme v dosego svojega namena storiti vse, kar mu velewa notranji glas.

Strele in toča. Minuli teden smo imeli po Slovenskem skoro vsak dan veliko neurje. Strela je ponekod povzročila veliko škodo. V nedeljo, dne 16. t. m. je treščilo v kozolec Franje Kalan v Spodnji Zadobrovi, v soboto, 15. t. m. zvečer v kozolec Ant. Žitnika na Jančem, v petek, 14. t. m. popoldne v kozolec Jož. Kastelica v Vinjevasi pri Novem mestu. Ob tej priliki sta pogorela tudi sosednja kozolca Franceta Staniša in Jož. Cimermaniča. V Savljah pri Ježici je dne 19. t. m. strela užgala kozolec Ign. Hvastja, v Jaršah pa kozolec Marije Vranič; poleg tega sta se vnela še sosednja kozolca Jan. Dimnika in Jan. Kocijančiča. Vsi ti kozolci so bili napolnjeni deloma z žitom, deloma z mrvo, kar je vse uničil požar. — Dalje je treščilo 19. t. m. v gospodarsko poslopje Andr. Jakopiča na Ježici in neko drugo v Tomačevem. Čudno je, da je sedaj v Jaršah že tretjič udarila strela na isto mesto in vselej na dan 19. julija. — V Malih Lipljenjih je dne 15. t. m. ubilo pod drevesom dve kravi

v vrednosti 500 K, v Velikem Ločniku ste vsled strele pogoreli dve poslopji, dne 12. t. m. pa je strela uničila Japljevo gospodarsko poslopje na Sloki gori. — V Logatcu je dne 16. t. m. udarilo v poslopje Ostermanovo. Ubilo je štiri govedi in eno svinjo. Zelo je poškodovala strela tudi gospodinjo in osemletnega sina, vendar sta ostala pri življenju. — Večjo nesrečo pa je povzročila strela v Št. Gotardu, kjer je usmrtila Sopotnikovo hčer Frančiško; na Poncih pri Lipoglavu je pa ubila surela posestnika Valentina Železnikarja. Bog nas varuj takih nesreč!

Toča je razsajala posebno hudo v Toplicah na Dolenjskem, kjer je povzročila škode do 11.000 kron. — Padala je dalje precej hudo v župnijah Metlika, Suhor in Semič, klestila pa je tudi po ljubljanskem barju. Na Illovi, Karolinski zemlji in Havptmanci je uničena večina poljskih pridelkov. — Tudi iz Štajarske poročajo o hudi toči, posebno okoli Leskovca pri Ptuj in Pristove. Ondotni vinogradi so skoro docela uničeni.

Novi doktorji. V minulem tednu je bilo na avstrijskih vseučiliščih promoviranih več slovenskih visokošolcev. Doktor bogoslovja je postal č. gosp. Frančišek Kimovec, doktorja zdravilstva gg. Fran Primšar in Mirko Černič, za doktorje pravosodja pa gg. Miroslav Vrančič, Ivan Grašič in Janko Rupnik. V Pragi pa je bila promovirana za doktorico modroslovja gdčna. Anica Jenkova iz Ljubljane.

Kaj je z Žagarjevim avtomobilom? Ker je ministristvo za notranje stvari kljub temu, da je Žagar propadel pri upravnem sodišču proti deželnemu odboru, istemu dalo dovoljenje za vožnjo s tovrnim avtomobilom na deželni cesti Rakek—Cerknica—Lož, vložil de-

želni odbor kranjski pritožbo na upravno sodišče s protestom na ministrstvo za notranje zadeve.

Velik požar na Koroškem. Dne 20. t. m. ob pol 11. uri ponoči je v Ukvah na Koroškem nastal strahovit požar, ki je od 116 hiš vpepelil 80 hiš s škodnjimi vred, tako da je vseh poslopij pogorelo 102. Domače ljudstvo je bilo večinoma v planinskih senošetih. Ljudem je vse zgorelo. Cerkev je ostala, istotako župnišče, šola in nekaj hiš v bližini kološvora. Škode je pol milijona kron. Pogorele so vse vojaške barake, pošta, prožniška vojašnica, gozdarska hiša, hiša župana Ehrlicha. Živina je večinoma rešena, ker je bila na planinah, zgorela pa je ena krava in mnogo prašičev in koz. Ogenj je izbruhnil v neki hišici za gostilno Ohmann v gorenji vasi ter se je širil s silno hitrostjo. Praviijo, da je nekdo našel prebivalstvo je že silno trpelo ob velikanski povodnji leta 1903, 1907, in 1909, sedaj je pa ta požar spravil prebivalstvo na rob gospodarskega propada. Potrebno je nujne pomoči!

Strašna železniška nesreča pri Mühlheimu. Dne 18. t. m. je brzovlak, ki vozi med Marseillom čez Bazelj v Hamburg na Nemškem, skočil iz tira pri Mühlheimu na Badenskem. Ubityh je 10, nevarno ranjenih 15, lahko ranjenih pa 20 oseb. Strojevodja je prepozno opazil znamenje ter je dal protipar, vsled česar je nastal tak sunek nazaj, da so se razbili vsi prvi vozovi. Pogled na ubite in ranjene je bil pretresljiv.

Drava ga je vzela. Minuli torek popoldne se je kopalo več dečkov na česni strani Drave v Mariboru. Med temi je bil tudi mali 11letni sinček ključarskega mojstra Škerleca iz Studencev, ki ni znal plavati. Skočil je kljub svarjenju v deročo vodo in izgubil v valovih.

Dva nova slovenska zdravnika na Koroškem. Zdravnik g. dr. Vedenik je stopil v službo v beljaški bolnišnici; g. dr. Petek pa je stopil v službo v deželno bolnico v Celovcu.

Gospodinjstva tečaja za učiteljice na nižje-avstrijski deželni poljedelski šoli in Feldsbergu se udeležuje gdčna. Minka Odlašek, učiteljica v Kamniku.

Za župnika pri Sv. Ivanu tri Trstu je imenovan dosedanji mnogoletni župni upravitelj Franc Sila. Magistratu se ni posrečilo prodreti s svojim kandidatom. Čestitamo novemu župniku kakor tudi Svetoivančanom, da ni prišel na tako važno mesto Lah — magistratov kandidat.

Goriški in tržaški novomašniki. Letos bodo v mašnike posvečeni ti-le novomašniki-Slovinci: za goriško škofijo: Venceslav Belč, David Doktorič, Ivan Kodrič, Franc Pahor, Janez Pišot, Andrej Rustja, Alojzij Filipič. — Za tržaško škofijo: Oskar Pahor.

Umrli je v soboto, dne 15. julija vlč. P. Ubald Bergant, kapucin v Krškem, star 69 let. Bil je starosta provincije; rojen v Stari Loki. Pokopan je bil v ponedeljek zjutraj. Naj mu sveti

večna luč! — V Kropi na Gorenjskem je umrl v ponedeljek, dne 17. t. m., veleindustrijec Jurij Magušar. Pokopali so ga v torek popoldne. Naj v miru počiva!

Poročil se je naš vrl somišljenik g. Ludo v i k Schöff, revizor »Zadružne Zveze«, z gdčno. Cilko Rotar iz Most pri Zirovnici. Naše najiskrenejše čestitke!

Ravnatelj ljubljanske tobačne tovarne je postal dosedanji podravnatelj g. Karel Pessiak.

Lokrum. Otočec Lokrum pri Dubrovniku, ki ga je svoj čas prestolonaslednik Rudolf podaril oo. dominikancem, namerava nazaj kupiti hčerka pokojnega Rudolfa, princezinja Elizabeta Windischgraetz. Pogajanja se že vrše.

V pijanosti ubil otroka. Dne 14. julija je bil v Gorici obsojen na trimesečni zapor 28letni mizar Matija Močnik. Imenovan je dne 28. maja t. l. prišel zvečer vinjen domov in svojega štirimesečnega jokajočega otroka Antona, češ, da otrok ni njegov, tako s pestjo sunil, da mu je zlomil štiri rebra. Otrok je na poškodbah takoj umrl.

Koliko Slovencev so našli v Trstu? Tržaški magistrat naznanja, da je bilo začetkom tekočega leta v Trstu 36.000 Slovencev. Samo moških glasov, med katerimi pa ni bilo slovenskih socialistov, je pa bilo oddanih pri zadnji volitvi za slovenskega kandidata toliko, da bi sorazmerno moralo biti Slovencev najmanj 66.000. — Kdo neki ima prav?

Stare orglje v ljubljanski stolnici so pričeli razdirati in odnašati s kora. V manjši sestavi bodo služile zanaprej v župni cerkvi sv. Antona Padovankega na Viču. V ljubljanski stolni cerkvi pa postavijo meseca oktobra nove moderne velike orglje najnovejše sestave, ki jo je izumila tehnika, in mojster g. Milavec ima to častno nalogo, da pokaže svetu kaj zmore domač talent. Do jeseni pa bo pri službi božji nadomeščal orglje, kakor čujemo, velik harmonij.

Prezidava ljubljanske predilnice. Mesto dosedanega parnega obrata vpeljejo v predilnici električni obrat. Uvede se tudi električna razsvetljava. Sploh se cel obrat modernizira. Tvor-nica sama se tudi izdatno razširi in se uvede poleg že obstoječih delovščb tudi barvarnica in belilnica. Stari parni stroj, ki se je uporabljal v tvornici 40 let, se proda. Takoj, ko dežela zgradi električno centralo, nabavi ljubljanska predilnica tok pri deželi.

Vojaške vaje leta 1911. Rezervniki in nadomestni rezervniki se premeste v neaktivno razmerje takoj po dokončanih vajah dne 7. septembra. Po pisarnah uporabljeno moštvo se odpusti 15. septembra. Prva orožna vaja za rezerviste in nadomestne rezerviste bo od 17. do 29. avgusta (pri pešpolku 27. in 47. od 20. avgusta do 1. septembra), druga vrsta pa od 26. avgusta do 7. septembra. Rezervisti in nadomestni rezervisti druge vrste se bodo udeležili

večjih jesenskih vaj in bodo morali biti že zvečer 28. avgusta pri manevrih.

Za nadpaznika deželne prisilne delavnice sta imenovana gg. Ignacij Knafelec in Anton Osterc.

Štajerski Slovenci na Trsatu. Nad 1100 slovenskih romarjev iz zelenega Spodnjega Štajerja se je v ponedeljek, 17. t. m. zjutraj peljalo z dvema posebnima vlakoma na božjo pot na Trsat. Med potjo so se romarji ustavili v Postojni, kjer so si ogledali znamenitosti jame. Na Trsat, kamor so došli ob 5. uri popoldne v ponedeljek, je pozdravil romarje štajerski rojak P. Vendelin Vošnjak. Pridigoval je zvečer župnik iz Fram, č. g. Fr. Muršič; po slovesnih večernicah se je vršila rimska procesija. — V torek zjutraj je imel krasno propoved vlč. g. dr. Hohnjec. — Ogledali so si tudi Opatijo in Lovran, ustavili v Ljubljani, kjer so v stolnici prepevali litanije Matere božje.

Na cesti umorjen trgovec. Nedavno je bil na cesti med Pale in Sarajevom umorjen trgovec Manojlovič. Umoril ga je mohamedanec Hodžič in ga oropal. Razbojnika so že prijeli. Dobil so pri njem 1000 K.

Očem ubil svojega pastorka. Dne 16. t. m. okoli 11. ure je bil izvršen v gostilni pri »Urški« v Trbovljah ubo: očem je ubil svojega pastorka. Uršula Brodnik, posestnica in gostilničarka v Trbovljah je pred dvema mesecema izročila premoženje svojemu drugemu možu Jožefu Brodniku. Ker je pa pri izročitvi prezrla sinove iz prvega zakona, zato je bil njen sin Viktor Knez zelo nejevoljen. Imenovanega dne je Knez prišel obiskat svojo mater. Kmalu sta se pa mati in sin začela prepirati. Med preprirom je mati vstala izza mize/stekla na cesto klicat na pomoč redarja. Med tem je prihitel očem Jožef Brodnik iz druge sobe in udaril s kosirjem svojega pastorka po glavi, da se je isti takoj mrtev zgrudil.

V roko ustrelil. Nabasan samokres je snažil Danijel Kolarič, delavec lesne tovarne v Gorjancih. Ta se je pa sprožil in mu pognal kroglo skozi dlan levo roke.

Smrt na vozu. Dne 14. t. m. so pripeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandiji Jožefa Vrtačič, hlapca v Orešju pri Šmarjeti, ki je bil zbolel prejšnji dan. Pred bolnišnico je pa umrl predno so ga zamogli vzeti z voza.

Na vislice je bil v Zadru obsojen Jurij Marinovich, ki je v Polesniku umoril posestnika Mihaela Marcegaccia.

Vol je pobodel dne 13. t. m. Janeza Jeriček, posestnika v Podgradu. Zasadil mu je rog v dimlje in mu za 10 cm na dolgo raztrgal mišice.

Lep gospodar. V Skalcu na Češkem je gospodar Liška svojo 16letno deklo Ano Neviny, ker je prišla prepozno domov, tako pretepel, da jo umrla. Liško so zaprli.

Ustrelil se je v Gorje pristojni delavec Jakob Kunčič, ki je bil zadnji čas brodar na bleškem jezeru. Pri gostilničarjih je pustil mnogo dolgov.

Radi hčere v smrti. 14letna Ema Noc v Sarajevu je pobegnila z doma in staršem pustila pismo, da se ne vrne nrč. Oče jo je šel takoj iskat in prošil pomoči tudi policijo. Mati pa se je doma udala obupu in se je zastrupila z lizolom. Ko je nesrečni oče po brezuspešnem iskanju prišel domov, je našel ženo mrtvo na tleh.

V spanju okraden za 1800 kron. Posesnik Anton Kamenšek iz Šmarja pri Jelšah na Štajerskem se je vračal dne 15. t. m. z letnega sejma, na katerem je prodal tri vole za 1500 kron. Nasled utrujenosti se je med potjo vlegel na nekem travniku in si ogrnil čez glavo suknjo, ker je pripekalo solnce. Po dveh urah se je zbudil in takoj pogledal po denarju, ki mu je bil med tem časom z denarnico vred ukraden. O tatovih ni še nobenega sledu.

Radi svidenja umrl. V petek, dne 14. t. m. se je dogodil v Celju zelo žalosten slučaj. Neki kmetijski fant je bil radi pretepa z nožem obsojen v daljšo ječo. V petek so ga izpustili iz kaznilnice in starši so ga prišli čakati. Ubogi fant, ki gotovo ni bil surovega srca, se je pri svidenju s svojimi starši tako razburil in razveselil, da ga je zadela srčna kap.

Vlak je povozil na Zidanem mostu predelavca Martina Kajtno. Mož je bil tako zaglobljen v svoje delo, da je prečul signal. Kolesa so mu razdrobila glavo in ga tudi sicer vsega pomandrala.

Detomor. Dne 13. t. m. je našel nek delavec pri sekanju dreves v potoku Košnici pri Grajski vasi, okraj Vransko, truplo novorojenega otroka. Žančarmerija je detomorilko našla v osebi neke Terezije Schroll, ki je storila strašni korak radi bede. Povedala je, da sama nima česa jesti in da oče ni hotel o otroku ničesar čuti. Dete je zadavila 13. t. m., že par dni po rojstvu.

Konj je udaril 14letno deklico Alojzijo Brida iz Gorjanskega na Primorskem. Težko ranjeno deklico so prepeljali v tržaško bolnico, kjer je bila operirana. Vendar je upanje, da ozdravi.

Samoumor v bolnišnici. V bolnišnici usmiljenih sester v Zagrebu je kmetica Jela Iviček skočila z okna drugega nadstropja na dvorišče in bila takoj mrtva. Bila je jetična.

Razglas o sprejemu gojenk v gospodinjstvo šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Meseca oktobra se otvori štirinajsti tečaj gospodinjstva šole, ki bo trajal 11 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom čč. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istota-

ko vežbajo v gospodinjstvem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadijo nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovažnje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 330 kron. Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katéra več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjstvo šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 2. znati čitati, pisati in računati; 3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 5. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 10. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se v gospodinjstvo šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prošilke iz drugih dežel. — Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 15. julija 1911.

Slovenska gospodinja zamesi kruh edinole z drožami iz drožarne Josipa Košmerl v Ljubljani, katere so v prid »Slovenski Straži«. Kruh bo visok in slasten. Somišljenice, zahtevajte jih povsod!

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica

Ljubljana

Miklošičeva cesta šte. 6

(tik za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4 1/2% brez kakega odbitka.

Uradne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

Gorenjske novice

Iz brdske okolice. Bližajo se volitve za lukoviško občino. Možje, volite le take odbornike, ki so zvesti pristaši S. L. S. Čas je, da občinsko gospodarstvo pride v zanesljive, zmožne, ljudske roke! — V Št. Gotardu je 16. julija treščilo v neko žensko, ležečo na postelji; bila je takoj mrtva. Poleg sedečo hčer je omamilo. — Poštni most pri Kanalu jemlje konec. Morda bi se ga usmilil g. župan, ko bi ga prišel pogledat, seveda podnevi, ker ponoči se utegne pripetiti kaka nesreča.

g Dol pri Ljubljani. V odgovor na dopis »Slovenskega Doma« iz Dola o Krekovem shodu naj sledi tu par opazk za pametne ljudi. 1. Kako se drzne dopisnik trdit, da je dr. Krek imenoval vse Sršenove volivce lumpe in barabe? Saj je vendar bilo na shodu navzočih lepo število mož; naj se oglasijo vsi tisti, ki so kaj takega slišali, v župnišću v Dolu, dobijo nagrado, ako s pričami dokažejo omenjeno trditev. Pač je Krek dejal, da ne zasluži drugega imena, kakor lump, tak človek, ki vedoma trosi okrog laži, da je on, Krek, kriv sedanje draginje. To je pa čisto kaj drugega! Če so med Sršenovimi volivci tudi taki poštenjaki, je to njihova stvar. Imate, dopisnik, menda prav kosmata ušesa, da ste nekaj slišali, kar noben drug ni, ali pa vedoma kvarite resnico, torej lažete. — 2. Dr. Krek nikdar ni dejal, da je kmet-le za oranje in za gnoj kidati, ampak rekel je, da se v dunajski zbornici ne opravi kmečko delo, ampak kujejo postave, kar je opravilo razumnih mož, ki so se kaj učili. Da se med priprostim ljudstvom malo za to sposobnih dobi, vé vsak pameten človek. Če pa so razboriti kmečki kandidati na razpolago, jih ravno S. L. S. kaj rada sprejme med svoje, saj ima dr. Krek tudi kmete za svoje tovariše v zbornici, s katerimi se on izvrstno razume. Seveda niso Sršenovega duha in tudi Vašega ne, vi »neznani« dopisnik. Razume se, da tudi dopisniku nihče ne more braniti, potegovati se za poslaniško čast, lahko to stori prihodnjič. Morda se mu posreči, da dobi večino v Beričevem in potem bo gotovo tak poslanec, kakor je Sršen, ki ga je še njegova domača občina zavrgla, kakor so pokazale zadnje volitve. Če si hočemo sedaj iz dotičnega dopisa napraviti sodbo o dopisniku, moramo pač reči: na farbarijo se izvrstno razume. Kaj si ta človek dovoli šele takrat, ko ima svoje zveste ovčice zbrane krog sebe pri pijači, če o stvari, ki se je javno vršila v pričo stotine ljudstva, tako grdo laže?! Res lep značaj, na las podoban nekemu človeku iz istega kraja, ki ga dopisnik morda pozna. Ta človek, recimo mu mož, četudi ne zasluži, se je prišel predstaviti sedanjemu župniku še pred njegovim prihodom v Dol ter mu je zatrjeval, kako so on in vsi nje-

govi prijatelji res krščanski možje, da v Dolu ni liberalizma in več takih lepih reči. Pa tisti človek je tedaj uganjal hinavščino in lagal, kakor laže sedaj dopisnik »Slovenskega Doma«. K sklepu še ena beseda za nekatere Beričevce: Ljudje božji, dokler boste brali »Slovenski Dom« in verjeli njegovemu dopisniku, tako dolgo se vi ne bodele razumeli s svojim župnikom, ne s sedanjim, ne z nobenim drugim! — Župnik.

g Predoslje pri Kranju. Naši liberalci so že daleč prišli. »Gorenjec« jim več ni dosti. Zato so namazali pretekli teden v najbolj brezverskem slovenskem časopisu »Jutro« dva neumna dopisa. Nam sta ta dva dopisa zelo prav prišla. Za časa volivnega boja ni bilo treba drugega, kakor pokazati časopis, v katerega dopisujejo naši liberalci, pa je volilec vedel, kakšni so oni, ki se bojujejo proti stranki krščanskega slovenskega ljudstva. Zato le še tako naprej! Ampak, gospodje, sedaj v počitnicah imate toliko časa, pa bi vendar napisali nekoliko več dopisov, da ne bi bilo treba »Gorenjcu« prinašati tistega, kar je prineslo »Jutro« že par dni prej. Pišete n. pr. lahko o »pagateljnu« še večje neumnosti, kot ste jih dosedaj. Ali pa napišite o Pavovčevem očetu, zakaj je Zabretom »hrbet obrnila«. On vam bo dal lahko natančnejše pojasnilo in se gotovo ne bodele tako osmešili, kakor ste se s tem, ko ste pisali, da garantira naša občina za deželno banko. Kdaj je pa kaka občina garantirala za deželno banko? Naša občina je samo članica hranilnice in posojilnice kmečkih občin, ki prav dobro prospeta in se Pavovčevemu očetu še dolgo ni bati, da bi prišel njegov grunt na kant vsled tega. Prej se bo to zgodilo, če bo Pavovec še dolgo obračal hrbit poštenim možem in prepogosto zahajal v družbo raznih svobodomislicev. Lepo bi se dala napisati tudi povest, kako je neki nadučitelj romal krog naših pristašev in prosil, da naj mu dajo ugodno sodbo vsled neke afeze s sodiščem. To povest tudi mi lahko napišemo. Če pa vsega tega nočete, pa napišite razpravo, kako se je človek razvil iz — opice. O tem tako radi pripovedujete. Mi se bomo zabavali, »Jutro« in »Gorenjec« bodele imela dovolj gradiva; če bodele tudi vi zadovoljni — to pa dvomimo.

g Iz kranjske okolice. Dne 19. t. m. je strela udarila v skedenj (pod) posestnice Marije Šetina na Prebačevem. Ljudje so hitro prihiteli iz vse okolice, toda pomoč je bila nemogoča, ker ni bilo vode. Ljudje so morali mirno gledati, kako ogenj uničuje posestvo. Pogorel je skedenj, hiša in hlev, prav vse. Ako bi bila voda, bi se hiša in hlev prav lahko rešila. — Zatorej vnovič prosimo gospode poslance, naj se prej ko mogoče prične delati vodovod, da se izognemo še večjim nesrečam.

g Z Bleda. Ogenj je nastal v soboto zvečer na Mlinem, devetih tekem štirih let na Bledu. Ker je vse tako silno

izsušeno, se to, kar je bilo že v ognju, ni dalo več rešiti, pač pa so z vsem naporom delale domače in tuje požarne brambe, da se je ogenj pravočasno omejil. Pogoreli sta Souvanova prista-va in Dragutinova hiša (pos. Burjeva). Oboje je pa dobro zavarovano. Največ bo imela škoda vila Franica, ne samo na poslopju, ampak največ na opravi. Tudi hotel Avstrija je zelo trpel. Pri gašenju se je posebno trudila gospoda; nekateri gospodje in tudi gospe so bile pri brizgalni, drugi so nosili vodo v nadstropja hotela Avstrije itd. Potrebna bi bila na Mlinem požarna bramba ali vsaj ena brizgalna, ker je lahko že pol vasi v ognju, preden pridejo požarne brambe. Naj Mlinjani nekoliko mislijo na to. Ko bi bil veter, bi pogorela polovica vasi. — Tujcev je sedaj vse polno na Bledu — menda 8 sto več kot lani ob tem času. Vendar se zdi, da so cene stanovanjem nekoliko padle, to pa zaradi tega, ker se je letos vse precej pozno oddalo in so se ljudje bali, da ne bi ostalo prazno.

g Tržiške novice. Časopis, v katerega pišejo tržiški mokračji, je napadel v soboto, dne 15. t. m. cerkveni pevski zbor tržiški. Pevci in pevke so namreč napravili izlet v Lom in si v gostilni pri Končarju privoščili kozarec vina in tržiške bržole. Mokračem so se slinile cedile po bržolah, zato so našo pošteno družbo napadli. Toda le počasi! Med našo skromno prireditvijo in vašo na Pesku je velikanska razlika. Mi smo se vračali domov kmalu po 8. uri zvečer, ko je bil še dan, vi pa ste prepili in prevpili vso noč do jutra. Med tem, ko je skoro vsakdo izmed vas zapil po 9 kron eno noč, mi vsi skupaj — in bilo nas je nad 20 — niti 9 kron. Mi smo šli trezni od tam, vi ste pa napadali mirne ljudi, ki so šli na Brezje k Mariji Pomočnici, katere pa seveda vi ne poznate. To v odgovor na nesramni dopis. Kar pa se tiče prepira pri sosednji mizi, ta nas nič ne briga. — Mokračka »Zarja« je zopet priobčila kup laži v številki 1. julija. Vprašali smo gospoda župnika, če je resnična njegova izjava, da misli radi socialnih demokratov iti iz Tržiča. Gospod župnik nas je pooblastil izjaviti, da je socialistično pisarenje izmišljeno in lažljivo. Kaj takega mu niti na misel ne pride. Laži, ki jih nagromadijo rdečkarji po svojih časopisih, bodo prejalislej odprle oči še tistim zaslepljencem, ki drve čez drn in strn za njimi. — Občinske volitve delajo preglavico mokračem. Naj se le potolažijo. Pošteno kršč.-soc. delavstvo si bo samo izbralo delavske kandidate, za katere bo šel v boj vsak, komur je mar blagor delavstva in napredek našega trga. Z mednarodnimi mokračji, ki iščejo same sebe, ne maramo nikakega stika. — Delavci, delavke, pristopajte Jugoslovanski Strokovni zvezi. Predsednik je Franc Vidic. Zglašajte se pri njem! — Najboljši učenci in učenke so pohiteli pretekli četrtek s svojimi gospodi kateheti in učiteljstvom k sv. Joštu. Tu so imeli sveto

mašo, pri kateri so kaj lepo popevale učenke četrtega razreda. Po skupnem obedu so se dale posamne skupine sli, kati.

g Bled. Predrznost liberalnega učitelja. Da znajo biti liberalni učitelji predrzni, to je znano po celi Kranjski. Tudi gospod Jensko noče zaostati za njimi. Ob sklepu šolskega leta je nekaterim otrokom dajal darila — kar je še vse nedolžno. Ta darila pa so obstajala iz hranilnih knjižic blejske hranilnice z vlogo po 2 K, katerih pa ne sme otrok dvigniti do 24 leta. Tako bi bili otroci nekako prisiljeni podpisati liberalno posojilnico. In g. Jensko je bil še toliko predrzen, da je otrokom rekel, da naj po volji starišev dvignejo drugod denar, kar ga že imajo in nalože v blejski. To je indirektno hujskanje zoper »Čebelico«. Kaj tacega si pa mi naravnost prepovemo, g. Jensko. Sicer se bomo pa o tej stvari še drugod pomenili. G. Repe, ali Vam manjka denarja v hranilnici, da tako lovite vlagatelje?

g Hraše. Odbor knjižnice S. D. Z. je sklenil, da se za nekaj časa o tem, za poljedelca najhujšem času uprizarjanje iger počaka. Vemo in cenimo pomen iger. Igravci in gledavci se izobražujejo in duševno pridobivajo pri uprizarjanju iger. Sirovost v našem kraju tudi nima več pripravnega prostora; tje insem se še pojavi kaj surovega, ampak tudi to bode in mora izginiti. Odhaja pa ravno sedaj ena izmed najbolj zasluženih oseb, odbornica knjižnice gđ. Pepca Temica. Škoda je bode. Odide iz našega lepega kraja. Pridobila si je mnogo zaslug za knjižnico, to ve dobro odbor. Gospodična je obenem pisateljica. Spisala je že precej slovenskih stvari, izmed katerih nam knjiga »Slovensko deklo« jako ugaja. Bog daj, da bi drugod tudi tako blagonosno delovala kot pri nas. Odbor si jo bode ohranil v toplem spominu. Za knjižnico je napravil gospod Avgustin Šparovic iz Vrbe krasen okvir k sliki zadnje igre, delo je ročno in mojstersko. Blesti se napis na njem z zlatimi črkami K. S. D. Z. v H. in letnica 1911. Knjižnica mu izreka s tem svojo najiskrenejšo zahvalo. Okoličani, ko preneha ta doba najhujšega dela na polju in pozneje pozimi, po knjige! Dobimo zopet celo množino novih. Izobrazba in zabava, to Vam nudi naša knjižnica. Odbor.

g Kovor. Dne 13. julija je umrla Helena Klemenčič, rojena Ribnikar v starosti 50 let. Bila je obče priljubljena. Naši socialni demokrati so sedaj po volitvah zelo mirni. Vsak taji, da je volil Dermoto, toda predobro poznamo tičke, ki bi radi dobro pili in jedli ter malo delali. Večinoma vsi bratci te baže so zelo bogaboječi, ker le malokrat vidijo cerkev znotraj. Prav vredni so Dermote.

g Špitalič. V nedeljo dne 16. julija popoldne je pri nas močno treskalo. V planini pod Šavncami je udarila strela

v bližino živinskega stajališča, kjer je bilo šestdeset (60) glav goveje živine. Dva vola sta bila takoj ubita posestnikoma F. Sedelšaku in J. Mali. Šla je tudi toča. Vedno več nesreč povzroča ognjena strela, pred katero ni nihče in nikjer zavarovan. — Čebelice pridno znašajo ter dajejo mnogo rojev; če bo de še ajda v lepem vremenu cvetela, bo jeseni cele lonce strdi.

g Kamnik. Sokolsko župo so kuhali v Kamniku dne 16. julija, hočem reči: Sokoli so prišli ta dan v Kamnik. Menda so jih liberalci povabili, da bi Kamnik videl nekaj več tujih obrazov. Če je tako, potem so prav storili; ker so se prej bili premalo brigali, da bi bili privabili odmora željnih tujcev v ta prijetni kraj. Tako so hoteli menda svojo prejšnjo lenobo popraviti. Še imajo nekaj vesti. A drugo je vprašanje, kako se jim je ta nakana posrečila. Kolikor smo mi videli, se je župa slabo izkuhala, zato ni ugajala. — Brez maše. Bili so časi, ko so tudi Sokoli v uniformi hodili v cerkev. Zdaj se pa opazuje, da jih je sram iti v cerkev. Zdi se jim nezdružljivo cerkev in sokolski krog. Tega so se načelno držali tudi zadnjič v Kamniku. Morda jim ni bilo priložno? Najprimernejši čas pride vlak v mesto, četrt ure pred veliko mašo. Večina Sokolov je pohajkovala po mestu tri ure, cerkve se pa izogibala. Slovensko ljudstvo, le zapomni si, kakšen duh veje iz sokolskih vrst. V cerkvi niso prejeli blagoslova, so ga pa dobili med telovadbo v obliki dežja. — Sprejem sokolskih župarjev je pokazal slabo lice. Nasproti jim je prišel odstavljani župan dr. Kraut. Orlov ni bil pozdravil pred dvema letoma kot župan, letos je pa Sokole sprejel v imenu razpuščenega obč. odbora. Pred čitalnico je odstavljena gospa županja nagovorila Sokole in jim priporočila naprednost. Pa menda vendar kamniških liberalcev ni hotela postaviti za zgled, ker bolj nazadnjaških ljudi se težko dobi kot so ti. — Obhod Sokolov po mestu ni povzročil nobene nesreče. Šopke, ki so jih jim otroci metali iz nekaterih hiš, so pač zaslužili, ker so iz Ljubljane prišli. Le to nam ne ugaja, da so otroci na pokopališču s tujih grobov rože trgali za te šopke. — Kraj telovadbe. Naši Sokoli imajo »fin« okus pri izbiranju telovadnega prostora. Lani so si izbrali smetišče poleg gasilnega doma, letos pa sejmišče. Vlada je letos prepovedala, da se na tem sejmišču ne smejo več semnji vršiti, ker je prostor okužen. Čudimo se, da gosposka ni prepovedala tega prostora Sokolom. Mi smo bili v skrbeh za nje. Mislimo namreč, da je življenje Sokola-človeka več vredno, kot pa kake živali. — Zastave. Milo in lepo so kamniški Sokoli prosili meščane, naj obesijo zastave in se udeležijo slavnosti. Nekaj se jih je usmili, niso hoteli v še večjo blamažo spraviti Sokolov in so pokazali, da imajo drog in barvano platno doma. A več je bilo takih meščanov, ki so to prireditev

ignorirali. Nekaj radovednežev je gledalo telovadce, ki so se trikrat skrili pred dežjem in s tem pokazali, da znaajo izorno teči, kadar jim gre za kožo. — Na u.k. Upamo, da so Sokoli dovezetni za nauke. Mi jim to svetujemo: Če hočejo v bodoče vzbuditi zase zanimanje in zaslužiti pohvalo, morajo že kaj boljšega pokazati, kot so dne 16. julija. Na zdar!

Dolenjske novice

d Sv. Gora pri Litiji. Pač mora biti lep kristjan dopisnik »Slovenskega Doma«, ko še ne vé, kaj da se v cerkvi godi, da potem z lažjo hoče spraviti gnjili liberalizem v cvet. Ponosni so res lahko liberalci na one svoje pristaše, ki ne vedo ločiti svojega od tujega, o čemur bi lahko povedal posebno Kristan z Vač, ki je imel že nekaj škode vsled tega prepričanja. Ako je dobil svoje nazaj, se ne vé, vendar pa bi v Tirni zelo pokalo, ako bi se začelo svetiti med posameznimi njivami okoli obtesanega lesa. Saj tega so bili Tirjani veseli, da se je začelo svetiti tudi v hribih. Le tako naprej in lumparije se bodo kmalu pokazale.

d S Krke. Shod za mladeniče in može v nedeljo dne 16. julija na Krki se je izvršil v najlepšem redu. Vsa čast Orlom iz Škocijana in št. Jurja, ki so v polkrogu pred oltarjem postavljeni s svojo godbo tako povzdignili službo božjo dopoldne pri sveti maši in popoldne pri litanijah. Ljudje ne morejo prehvaliti njih vrlega nastopa. V našo sredo je prihitel tudi načelnik Zveze Orlov Vojteh Jeločnik in Orli iz Ambrusa v kroju. Poleg domačih mladeničev in mož jih je bilo mnogo iz okolice, posebno iz Zagradca, ki so se udeležili javnega shoda po sveti maši. Ob splošnem odobravanju sta nam deželna poslanca dr. Evgen Lampe in dr. Ivan Zajec podala jasno sliko, kam vodi brezbožno liberalstvo, ki je poleg tega tudi lažljivo in hinavsko. To je dokazal tudi bivši liberalni kandidat Reiser, ki je v Ljubljani kričal na shodih, da kmet odira in se mora torej ponižati, po deželi ob volitvah pa se je sladkal ljudem, kaj vse bo storil za kmeta. Shod ostane vsem v najlepšem spominu.

d Škocjan pri Mokronogu. Dolžan sem, da razglasim lažnika v »Slovenskem Domu« št. 27. Sicer bi brezvestne propalnice rekle kot po navadi: »Nihče ne zavrne naših laži, nekaj bo že res.« — Nekaznovan sramoti lažnik s ploho priimkov tukajšnjega občesposlovanega posestnika in trgovca Jožefa Komljanca, ga brezstidno obrekuje — svoj čas so se tako spravili nad Zamana — in slednjič poziva k bojkotu. — Liberalizem je rojen v laži, ampak da si upa nesramni lažnik besede lastnega pristaša v šmarješki fari podtikati č. g.

Florijančiču, čegar besed je priča 500 ljudi in jaz tudi, je preneumno in podobno zlobi, ki je v peklu doma. — Da dopisun, ki mu služi za usta gnjusni list, mimo mene ne more, ni treba omenjati. Pač pa je skrajni čas, da vrže vsaka hiša pečat sramote iz naše fare. S tem najbolj zavrne ostudno pisavo »Slovenskega Doma«. — Anton Komlanec, kaplan.

d Vače. Pa pravijo, da na Vačah ni liberalne stranke, ampak naprednjaki. A ti naprednjaki so zagrizeni liberalci. Za nas niso ne liberalci in ne naprednjaki, temveč cvet hinavstva, laži, posurovelosti in propalosti. Njih delo je pijančevanje, kvantanje, bogokletstvo in rjovenje ponoči. Boj do skrajnosti taki sodrgi! Za naše vrle tante in poštena dekleta nimajo drugega imena nego »čukarija«. Naši zavedni možje so jim »backi«. Ali ste mari že pozabili, kako je bilo na dan zadnjih državnoborskih volitev? Kako so silili sami v volivno komisijo, pa niso imeli niti enega med seboj, ki bi bil zmožen hitre in dobre pisave, morala sta zato iti dva naša volilca v komisijo! Liberalci grešijo samo na račun naše brezbriznosti in potrpežljivosti. Napadali so nas s kamenjem, žvižgali in vpili za nami. Če bi se zadnjemu capinu en las skrivil, bi bil ves liberalni svet pokonci. Kaplanu so nemoteno okna pobijali in bero nosili, kakoršne vizitkarte je neki višji naprednjak nekdanj puščal na pragu svoje neveste. Ko bi kaplan ne šel med ljudi, temveč samo sebe pasel in liberalce napajal, to bi ga hvalili, četudi bi niti enkrat ne stopil v šolo ali h kakemu bolniku! Ti hinavci niti zmožni niso, kakega duhovnika v resnici spoštovati. Naj nam Bolte pove, kak bi moral biti duhovnik, ki bi ga ne le hvalili, temveč tudi ubogali bravci »Slovenskega Doma«, ki ga on širi? Če bi se ljudje ravnali res po tem liberalnem listu, ali bi še prihajali v cerkev, župnišče in kaplanijo? Komu bi pa potem Bolte in Luka na Vačah prodajala? Če se v Luketovi prodajalni zbira liberalni cvet, je to njegova stvar. Eno pa zahtevamo od njega: da namreč nastopi proti nam z odkritim obrazom. Če mu delamo krivico, le kar grm in strel nad nas! Njegova jeza nam je deveta briga, hlinjeno prijaznost pa naj le zase ohrani! Skrbeli bomo, da stremo tisto nasilno strahovlado liberalne svojati, ki je sicer med nami, ima pa toliko opravičenosti, kolikor so jo imeli nekdanji roparski grajščaki v Ljubeku ali pa rokovnjači v Kamniških planinah v takratni človeški družbi.

d Buča. Dne 20. julija je posestniku J. Selaku iz Očepa zgorela hiša, hlev in pet prašičev, le kozolec je ostal. Kako je ogenj nastal, se ne ve; domači so bili vsi na njivi. — Letina prav lepo kaže, črešenj je bilo prav veliko, a tudi pri teh je bila nesreča, ker sta se dva ubila: Franc Gorišek iz Jarčka, še mlad fant, star okoli 17 let, in Jože Opalek iz Zaboršta, star okoli 50 let.

d Krka. Zapisnik volilcev za občinske volitve na Krki je razporejen vsakemu na ogled. Volivci, pogledjmo ga, če morda ni kdo izpuščen, kakor pri zadnjih volitvah, ko so bili eni naših izpuščeni, nasprotno pa vpisani taki, ki niso imeli pravice voliti. Da bi liberalni fantalin, ki še ničesar ni storil za občino, ampak skrbel za svojo malho, odkar je v občinskem odboru, komandiral celo faro, to bi bilo prenemumno! Vprašamo, ali se je popravila kaka občinska pot? Kakšno pot imamo na Šico? Slišali smo tega človeka tudi, kako je zabavljajl čez misijonarje in misijon na Krki in prav po cigansko trdil, češ, da je bil misijon zavoljo novega farovža, ko vendar vsak otrok ve, da se povsod obhajajo misijoni in bo en tak misijon menda še to jesen tudi pri naših sosedih v Zagradcu. Ker si je zadnjič pri volitvah skoraj pete zbrusil in vendar le hudo dobil po zobeh, se nam bo zdaj še bolj sladkal, da bi ne zgubil pri občini mastnega zaslužka. Pomislimo, koliko občinskega denarja je že zapravdal? Kaj je z njegovim gasilnim društvom, ki nima ne udov, ne denarja, a precej dolga? Kaj je s posojilom sejmarskega odbora, ki ga misli občini naložiti na hrbet? Ali misliš, da se denar kar na cesti pobira? Veš ti, Jožek, iz te moke ne bo za te nič kruha, ker smo se zoper tvoj domišljavi napuh pritožili. Če hočeš denar, vzemi ga sam na posodo, mi ti ga ne bomo plačevali, ampak takega liberalnega pajka, ki nas hoče vjeti v svoje liberalne mreže, poslali v penzijo. Tega ti privoščimo in želimo, da sladko v njem počivaš! — Krški volivci.

d V Dragatušu je bila navada že od župnika Moharja sem, da so župljani dajali za kaplana kot priboljšek k buri od hiše po 40 krajcarjev. Ko ni bilo vsled pomanjkanja duhovnikov kaplana, so pa ravno toliko prostovoljno dajali župniku, če je imel po dve maši ob nedeljah. To je bilo v navadi že nad 20 let — a v »Jutru« se pa bere kot da bi bil šele jaz to vpeljal »iz ljubezni do denarja!« Ker so se pa zadnja leta nekateri naprednjaki branili dajati teh 40 vinarjev, daš sem imel dve maši, ker so me za to prosili, zato sem zahteval od županov, naj naredo red. Ker so mi občine v skupni občinski seji odrekle ta priboljšek, zato sem v sporazumu z višjo cerkveno oblastjo za nekaj časa res opustil drugo mašo. Zdaj je bil seveda ogenj v strehi! Jezili so se najbolj liberalni gostilničarji, ker ni bilo več toliko zaslužka kot takrat, ko sta bili dve sveti maši. Kar naenkrat so začeli zopet ponujati po 80 vinarjev, če hočem imeti zopet po dve maši vsako nedeljo in praznik. Jaz sem se dolgo časa branil, a ker le ni bilo miru, sem obljubil očitno pred celo župnijo, da sem pripravljen zopet imeti po dve sveti maši vsako nedeljo in praznik, pa ne za plačo, kot prej, ampak popolnoma zastoj, toda le pod pogojem, da se oba župana pismeno zavežeta, da ne

bosta ob nedeljah in praznikih dovolila muzike in plesa po gostilnah. S tem sem pa naprednjake spravil v strašno zadrego!! Dve maši bi radi imeli in plesali bi radi! Kaj storiti? Dolgo so premišljevali in med tem časom celo sklepali — dne 27. januarja letos — da bi k škofu poslali prošnjo za kaplana ali za zdravega župnika, ki bi imel dve maši. Ko sem jaz to zvedel, sem v cerkvi še enkrat povedal, da sem pripravljen imeti dve maši, pa ne za plačo, ampak zastoj pod znanimi pogoji. No, župan občine Tančagora, mlad pa pošten mož, je dotično izjavo res podpisal, a liberalna pamet dragatuškega župana, ki je popolnoma odvisna od svobodomiselnega nadučitelja Kosca, ta ni mogla zapopasti, kaj je za župnijo bolje in koristnejše, ali maša ali ples! In liberalni župan Mate iz Dragatuša ni hotel omenjene izjave podpisati, daš je dobro vedel, da bo imel škodo v svoji gostilni, če ne bo dveh maš. Kdo je tedaj kriv, da ni dveh maš vsako nedeljo? To vse dobro ve oni poštnjakovič, ki laže v »Jutru« čez-me, a o tem nalašč molči, ker mi potem seveda ne bi mogel očitati ljubezni do denarja in nenasitne malhe! Organist je torej vzel plačo, pa popolnoma neopravičeno orgljanje pustil, pa šel na lov — a jaz pa sem obljubil delo brezplačno. Kje je torej nenasitna malha? — Josip Novak, župnik.

d V Slov. katol. izobražev. društvu na Lokvici predava dne 30. julija ob petih popoldne g. J. Vovk, c. kr. sodni kancelist v Metliki, o zemljeknjižnih stvarih. Člani, udeležite se predavanja v obilnem številu!

d V Leskovcu pri Krškem so se liberalci nekaj spametovali. Sedaj ne mažejo več po cerkvah, ampak samo še po liberalnih »cajtengah«. To sicer ni ravno potrebno, ker so liberalne »cajtenge« itak že preveč umazane, pa saj škode ni nič! Seveda bodo tudi za to mazanje prejeli plačilo: na dan občinskih volitev dobijo vsi liberalci — penzijo brez penzijonal!

d V Krškem si liberalci dovoljujejo nekaj nezaslišanega! Vlada je dala nekaj podpore. Pa kdo se je temu upiral? Kdo je to zavlačeval? Čujte, čujte! Nihče drugi, kakor liberalni mogočnejši! Ti brezsrčni predrzneži vam ne privoščijo ničesar! Bojijo se le vaših glasovnic. Za enkrat zahtevamo strogo preiskavo!

d Krško. Liberalcem prede! Še sedaj niso izpostavili volilnega imenika na ogled. Po pristno liberalnem (Lampretovem) receptu ga »klanfajo« menda že par mesecev. In čedalje bolj spoznavajo, da jim volilni imenik napoveduje — smrt! Kdo naj torej misli, da si bodo hitro podpisali smrtno obsodbo naši občinski veljaki, ki so kar »prillimani« na občinske stolčke in bo ločitev od njih tako težka...

d Velike Lašče. Obilo ljudstva in duhovščine od blizu in daleč se je udeležilo nove maše g. Hočevarja v Velikih Laščah. Slovesnost je povzdignil

domači nebeški pevski zbor, ki je nudil duši izreden vžitek. Bil je to dan, ki ga je gospod naredil, dan pravega veselja in zdrave zabave.

d Št. Jernej. Kakor čujemo, poprašuje neko liberalče po »Slov. Narodu«, kam so šle kronice, ki so baje (?) od romarskega vlaka ostale. Hm! Nepotrebnost vprašanje! Dali jih bomo za to, kar je najpotrebnejše. In kaj bi to bilo? Naročili smo iz Pariza nekaj gramov pameti za tisto človeče, ki se kakor jesenska megla dolgočasno po šentjernejskih ulicah vlačijo. Račun o tem je pa pri g. župniku na vpogled.

d Živinorejsko predavanje. V nedeljo, dne 30. julija, se sklicuje vse živinorejske zadruge, ki redijo sivo plemo, k skupnemu posvetovanju v Grosuplje ob 2. uri popoldan. Posvetovanje se vrši v prostorih g. poslanca Košaka. Zaradi važnosti tega posvetovanja se prosi, da vsaka zadruga pošlje gotovo svoje zastopnike.

d Iz Semiča. Kakor vsako leto bode tudi letos cerkveno žegnanje pri družni cerkvi Matere božje na Smuku v nedeljo, dne 13. avgusta, ki se bode ta obenem blagoslovila dva nova stranska oltarja. Eden je posvečen v čast presv. Srcu Jezusovemu, drugi pa v čast sv. Lovrencu. Da se je cerkev s tem oplešala, ima posebno velike zasluge gosp. Ivan Sušteršič, kateri je s pomočjo tukajšnjega g. župnika in dveh cerkvenih ključarjev preskrbel, da se je pričelo delati to prekrasno delo. Vse delo bode stalo čez 1600 kron. Ker pa cerkev nima svojega lastnega premoženja, se delo izvršuje samo od milodarov in so že dobrotljivi Semičani veliko pripomogli z darovi, zakar se jim na tem mestu izreka najpristrčnejša zahvala. Ker so pa stroški oltarjev veliko večji, kakor se je do sedaj nabralo denarja skupaj, prosimo najudanejšo vse, katerim je za čast božjo, naj pripomorejo z darovi, v kolikor je vsakemu mogoče. Smete upati, da vam bode Mati božja, kateri je cerkev posvečena, in presladko Srce Jezusovo, poplačalo stoterno, ker bode te darovali v čast Bogu, presv. Srcu Jezusovemu in Mariji, Materi božji. Posebno prosimo vse one, ki se bodo udeležili cerkvenega žegnanja na dan 13. avgusta, naj darujejo vsak po svoji moči za nova oltarja, zakar se bode v ta namen pobiralo po sveti maši okoli oltarja. Torej, v nedeljo, dne 13. avgusta, vsi k Mariji, Materi božji, na Smuku!

Notranjske novice

Vrhnjske novice. — Ni dobro, če je človek preveč predrzen, četudi je soc. demokrat. O tem več povedati Štefan Urh, železniški čuvaj na Raskovcu pri Vrhniki. Mož, ki je na dan znanega shoda v gostilni »Mantua« tako zvesto gledal Kristanu

v obraz, kakor da bi bili tam zapisani vsi štirje evangelijski, je dne 2. junija na javni cesti žaljivo napadel vrhniška kaplana. V 29. številki »Domoljuba« ves skesan obžaluje to nasproti kaplanu Novkotu in se mu zahvaljuje, da ga ni tožil. G. Turšič mu je pri sodišču prizanesel. Mednarodni socialist plača za »Slovensko Stražo« 10 K, plača stroške ter poda izjavo v »Domoljuba«. Zdaj ima masno plačani Kristan lepo priliko, da priskoči na pomoč sodruhu. — Senena za druga je dobila od deželne odbora 1000 K podpore. Za državno podporo je prošnja vložena. Da bo ta še obilnejša, kakor deželna, ni nobenega dvoma. Naša nova zadruga se resno vpoštevata na najvišjih mestih. Kako slep je, kdor verjame praznim farbarijam kakega slučajnega nasprotnika, ki si lomi zobe ob društvu, ki si ga je ustanovilo ljudstvo v svojo korist. — Izobrazevalno društvo si je omislilo lepo novo zastavo za-se in svoje odseke. Ena stran na zastavi je posvečena Orlu. — 3. septembra imamo občinske volitve. Volilcev je v III. razredu nad 1600. Soc. demokratije pravijo, da bi bilo dobro, če bi si tudi oni pridobili kak stolček v občinski hiši. Verjamemo, da bi ne bilo napačno zanje, a naj bodo uverjeni, da bodo na Vrhniški soc. demokratije še dolgo, dolgo od daleč gledali, kako se gospodarji v vrhniški občini. Če nimajo več pametnega upanja do rdečih nebes, ki jih jim obljubuje Kristan na zemlji, kakor do gospodarstva v občini, potem — tužna jim majka! — Minulo nedeljo je priredila v Ligojni šolska mladina pod vodstvom vrle tamošnje učiteljice, gđe. Jurjevčič veselico, koje čisti dobiček je namenjen za šolsko knjižnico.

n **Živinorejsko posvetovanje.** V nedeljo 6. avgusta se sklicuje vse živinorejske zadruge na Notranjskem, ki redijo simodolsko plemo, k skupnemu posvetovanju v Dolenji Logatec v Društveni dom ob 2. uri popoldne. Zaradi važnosti tega posvetovanja se prosi, da pošlje gotovo vsaka zadruga svoje zastopnike.

n **Iz Hotederšice.** V nedeljo, dne 16. julija na praznik Karmelske Matere božje, se je vršila v naši župniji lepa slavnost v čast presvetemu Srcu Jezusovemu. Na levi strani blizu velikega oltarja postavili smo prestol za kip nebeškega kralja, katerega je domači župnik blagoslovil. V slovesnem nagovoru k obilno zbrani množici v cerkvi, je sosednji župni upravitelj iz Godoviča povdarjal pomen češčenja presvete Srca Jezusovega za današnje čase in kazal osobito na apostolstvo Slovencev in Hrvatov za razširjenje katolicizma na Balkanu, zlasti še na sosednjo Bosno, ki je v najtesnejši zvezi s tem češčenjem. Povdarjal je govornik potrebo za živahno agitacijo vseh mladeničev Notranjske za obilno udeležbo pri letošnjem jugoslovanskem sestanku mladeničev, kjer imajo naši Orli razviti zastavo naše splošno-jugoslovanske katoliške ideje in z geslom Zve-

ličarjevim: »Poglej to Srce, ki je svet tako ljubilo«, zanesti dalje med bratski, a žal se razkolni narod srbski. Srce Jezusovo bo pa gotovo izpolnilo našo vročo željo in obilno blagoslovilo naš trud, saj kažejo to razveseljujoča znamenja zadnjih dogodkov, da je in hoče ostati Srce Jezusovo, čegar spomin bi rade peklenske sile iztrgale iz človeških src, še vedno kralj in središče vseh src in tudi naših, katera mu zopet danes ob slovesnem obhodu posvečujemo. Po končanem govoru in blagoslovu kipa se je razvila veličastna procesija med harmonično ubranim pritrkavanjem zvonov. Kip Srca Jezusovega so nosili na primerno ozaljšani nosilnici mladeniči Orli, pred katerimi je pa šla dekliška Marijina družba s svojo zastavo. Za kipom Srca Jezusovega so nosili možje kip Svete Družine, ki se je tudi ta dan blagoslovil, in pred tem so šle šolske deklice z venčki na glavi. Med procesijo so se prepevale litanije Jezusovega Srca, katere so se zaključile s himno v čast Srcu Jezusovemu. Ob sklepu se je kip Srca Jezusovega postavil na primeren prostor, odkoder kaže, umetno izrezljan, s prstom vsem svojim častivcem — globočino svojega Srca, nedoumljivost ljubezni božje. — Po tej cerkveni slavnosti je priredilo Katoliško slovensko izobraževalno društvo zanimivo dr. Krekovo igr »Turški križ«, pri kateri so igralci in igralka pokazali svojo spretnost in že večkrat svoj dobro izkazan nastop. Občinstvo je med igro dalo duška svojemu presenečenju in blagodejnemu vplivu takih iger na izobrazbo ljudstva in duh časa, ko je zares potrebno, da z vsemi rabnimi sredstvi obrnemo pozornost ljudstva na Balkan, kjer se ima doigrati igra našega naroda in rešiti v doglednem času rodne brate ne le iz telesnega janičarstva, temveč tudi verskega in kulturnega. Ti pa, zavedna notranjska mladina, ostani zvesta svojim idealom, katere si si najino izrazila ta dan in stori in razumi svoj čas in se potrudi, da se krog in delokrog tvojih privržencev prej ko mogoče razširi in objame vso Notranjsko!

n **Iz Idrije.** Ginljivo odhodnico je napravila Katol. delavska družba v Idriji bivšemu ljudskemu učitelju, sedanjemu nadzorniku g. Josipu Novak; ker vemo, da bi bilo g. nadzorniku ne ljubo, ako bi vse podrobnosti popisati, ki so se na poslovnem večeru kazale, naj navedemo radi stvari le nekaj črtic. Gospod je tu deloval nad 15 let tih, skromno, nikoli ni iskal ne časti, ne priznanja ali kake nagrade, pač pa je nekaj iskal: namreč dela. Za stanovsko delo v šoli, za delo v prilog ljudstva izven šole je ves gorel. Kar je bil učencem v šoli in staršem, je le ena sodba, pa naj se glasi od naprednjakov ali socialnih demokratov, in ta se glasi: res, to je bil učitelj, kakor ga vsak želi in spoštuje. Koliko je pa deloval v društvu za izobrazbo odraslih, to popisati bi bilo nemogoče. V raznih odsekih je bil, a nikoli se je za-

mudil, delo se mu je naložilo, ga ni nikoli odklonil. Ako smo slišali, da je kako zadevo Novak prevzel, smo bili že naprej uverjeni, da bode dobro izpadla. Da so se tako polnoštevilno obiskavale veselice Katol. delavske družbe, je on največ pripomogel kot večletni voditelj društvenih predstav. Sploh je vedno prevzemal v odsekih take službe, ki so bile z delom najbolj obložene. Kljub temu je še kot urednik »Slovenskega Učitelja« vedno dobil časa, da je tudi na svojem stanovskem polju se kazal veččaka, a obenem marljivega in plodovitega pisatelja. Ni čuda, da so višji pozorni postali na to moč ter ga poiskali v pozabljeni Idriji, ter mu ponudili najvišjo čast, katero zamore ljudski učitelj doseči, namreč čast in posel c. kr. šolskega okrajnega nadzornika. Učitelji na naši rudarski šoli niso v zvezi z učitelji na deželi in vendar so poprašali izven navadnih mej moža, ako sprejme odlikovanje. Ob kratkem: nadzornik Novak ni iskal samega sebe, zato so ga iskali drugi. V Idriji je užival pri vseh brez razločka strank nemejeno zaupanje in ljubezen, ki mu ostane še, ko se loči od nas, prepričani smo, da bode tudi na novem mestu si pridobil enako naklonjenost pri višjih in podložnih. Bog te ohrani, duša zlata!

n **Absolventi Grma** iz Notranjskega, 1. rimorskega i. dr. se vabijo na sestanek, ki se vrši 29. julija ob 4. uri 30 minut popoldne v št. Petru na Krasu v gostilni »Pri reškem mestu«. Tu se bode domenilo o 25letnici obstanka šole, stanovski organizaciji itd. Pripraviti je treba gradiva za 20. avgust. Ker polagamo veliko važnost na sestanek, se uljudno vabijo vsi absolventi, ki jim čas pripušča.

Dobre knjige

Mladini! Pogosto in vsakdanje sv. obhajilo. Spisal o. Julij Lintelo, D. J. (Slovenski prevod je oskrbela Marijina družba v ljubljanskem semenišču.) — Str. 86. Cena 30 vin., 20 izvodov in več po 25 vin. Založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani. O knjižici nam piše duhovnik, ki je prebral delo v francoskem izvirniku: »Tako krepko, naravno, nepretirano in prepričevalno povedanih resnic o svetem obhajilu nisem dobil doslej še nikjer, dasi sem sam iskal primernih knjig, ker sem nedavno napravil ciklus nagovorov o pogostem svetem obhajilu. Sedaj, ko sem to knjižico prebral, vidim, kako malo sem v svojih govorih povedal, in bi pridige najrajši začel iznova.« Knjižica je namenjena mladini sploh, moški in ženski, in je pisana tako primerno, da jo bo z veseljem vzela v roke mladina v nežni starosti, zlasti pa bo koristila odrasli mladini. Sveti oče Pij X. je izvod francoske knjižice, ki mu ga je bil po-

slal pisatelj, z veseljem sprejel, močno pohvalil vne mo pisateljstvo in izrazil željo, naj se ta spis med mladino kar najbolj razširi.

Staršem in vzgojiteljem! Navajajte otroke, da bodo hodili pogostoma k sv. obhajilu. Spisal o. Julij Lintelo, D. J. (Slovenski prevod je oskrbela Marijina družba v ljubljanskem semenišču.) Druga pomnožena izdaja (5000 do 12.000). Str. 63. Cena 25 vin., 20 izvodov in več po 20 vin. Založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani. — Ves krščanski svet se trudi, da ustreže želji svetega očeta, ki jo je izrekel z odlokom o pogostem in vsakdanjem prejemanju sv. obhajila. Zato so tudi slovenski časniki prvo izdajo te knjižice z velikim veseljem naznanili. Zlasti navdušeno piše o knjižici slovenski nabožni list v Ameriki, »Ave Maria« (I. II., 1910, številka 8). Pravi namreč: V časih splošne verske mlačnosti smo. Vse tišči le za bogastvom in za uživanjem. Človeštvo izgublja vedno bolj zmisel za vse, kar je nadnaravnega, kar je vzvišenejšega, kakor so strasti, kakor je posvetno. V te žalostne čase je sveti oče zaklical: »Nazaj k Jezusu, k Luči, ki edini more zadovoljiti človeško srce! Nazaj k prvim navadam svete Cerkve.« Sveto Rešnje Telo je bilo sredstvo, ki je navduševalo prve mučence, da so rajši prelili svojo kri, kakor bi le za korak odstopili od svoje vere. Sv. Rešnje Telo naj bi bilo tudi za nas sredstvo, ki naj nas navdušuje v boju zoper zmote svrta, zoper pogubonosne nauke sedanjih lažimodrijanov. Toda težko je to delo! Mi nismo tega vajeni! Dosedanje navade so bile popolnoma nasprotne temu klicu. Enkrat na leto, štirikrat na leto! Vsak mesec — je bilo veliko, vsak teden že posebna milost, vsakdanje sveto obhajilo pa popolnoma neznano. Sedaj pa naenkrat: Vsak dan vsi k mizi Gospodovi! Za to pa treba vzgojiti nov rod. Treba začeti pri otrocih v šoli. Ti naj prebijejo led, ti naj zaneso v ljudstvo to novo navado. In starše in vzgojitelje pridobiti za to idejo, ima namen ta knjižica. Zato jo prav toplo priporočamo vsem slovenskim staršem. — »Cvetje z vrtov sv. Frančiška« (1910, str. 222) pravi koncem svojega priporočila: Želeti je, da se knjižica v kolikor mogoče veliki množini razširi med naše verno ljudstvo. — Mnogi duhovniki so z ozirom na važni namen, ki ga ima knjižica, naročili več izvodov, da jih starši lahko dobe vsak čas pri njih v župnišču. (Primeri: »Domoljub«, 1910, str. 433.)

Listnica uredništva

Listnica uredništva. Na mnogostranska vprašanja odgovarjamo tem potom, da nam je državno pravdnštvo zaplenilo 29. številko »Domoljuba« ter se je moral iztrgati iz lista oni del,

kjer se je nahajala konfiskovana notica. Ko bi tega ne bili storili, bi nam bili vzeli cel list in bi ga pretečeni teden sploh ne mogli razposlati. — Anton Brodschneider, St. Janž, Dolenjsko: Radi Vam potrdimo, da Vi niste dopisnik »Domoljuba«, in da sploh z našim listom niste v nobeni zvezi. — Uredništvo.

Drobtine

STRAŠNI POŽARI V CARIGRADU.

Štirideset let ni bilo že v Carigradu takega požara!

Takega požara, kakršen je bil v nedeljo v Carigradu, o katerem smo poročali med včerajšnjimi našimi brzojavnimi poročili, ni bilo v Carigradu že 40 let, dasi so osobito v turškem delu Carigrada požari nekaj vsakdanjega. Obrežni mestni del Vlanga je popolnoma uničen. Pogorišče se razteza več kilometrov daleč. Ranjenih je bilo veliko ognjegascv. Stambul mesto Mohamedancev, ki ga loči Zlati rog od evropskega oddelka Pera, je požar skoro popolnoma uničil.

Kako je nastal požar.

Eno poročilo trdi, da je povzročil požar v nekem prenočišču Arabec, ki je nepredvidno kuhal kavo. Po drugih, in sicer uradnih poročilih je pa zažigalo najmanj 30 oseb! Predvsem so požigalci hoteli zažgati vojno ministrstvo. Oblasti so že prijele 12 požigalcev, ki jih bo sodilo vojno sodišče, ker je v

Carigradu že dolgo časa proglašeno oblegovalno stanje. Vojno sodišče obsoja požigalce brez dvoma na smrt. Trdi se, da obesijo požigalce na mostu.

Nov požar v Carigradu.

Komaj se je nekoliko pomirilo prebivalstvo vsled nedeljskega požara, ki je ponehal v nedeljo ob 5. popoldne, so tisti tajni odbori, ki so ukazali zažgati Carigrad v nedeljo, pustili zažgati večeraj (24. t. m.) mestni del Balat, ki leži ob stambulskem obrežju. Nikakega dvoma ni, da so bili požigalci naročeni za to, da uničijo tudi tiste mestne dele, po katerih se še ni razširil požar. Močan veter je pospeševal včerajšnji požar v Balatu.

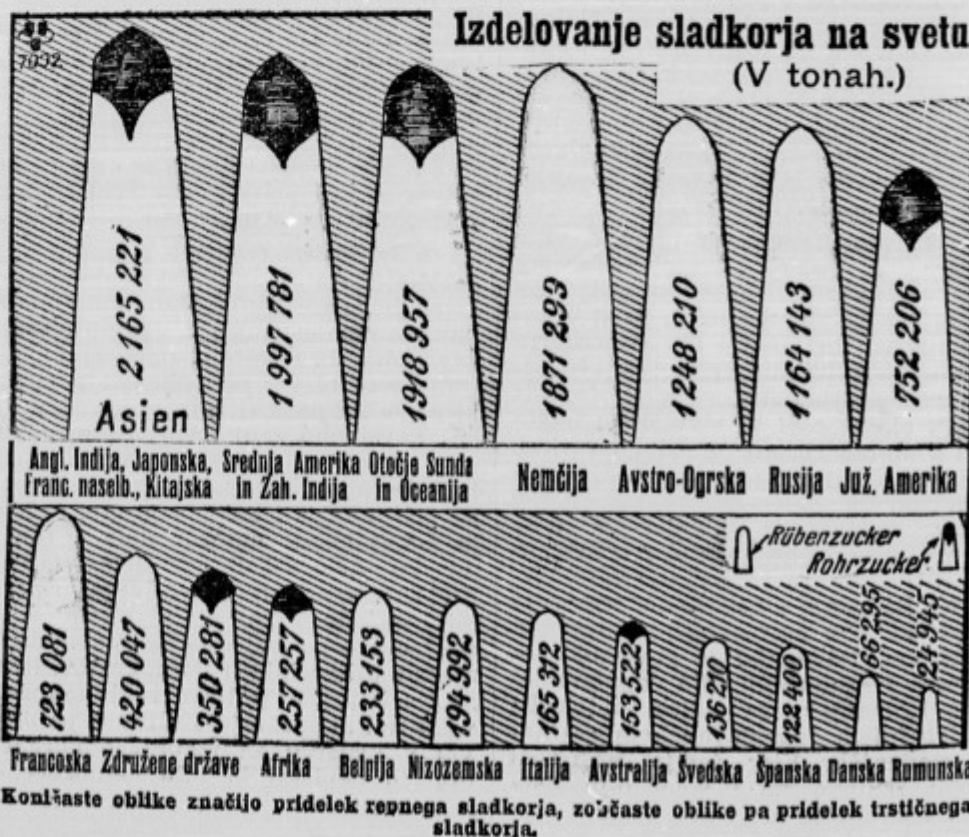
Sultan jokal, ko je ogledoval požar. — Zadnji sultan.

Iz Carigrada poročajo, da je pričel sultan glasno jokati, ko je gledal s svoje terase na ognjeno morje, ki je uničevalo njegovo prestolno mesto. Trdi se tudi, da je svaril sultana pred nevarnostmi, ki ga čakajo, prejšnji veliki vezir Kjamil paša in mu rekel: »Če bo šlo tako dalje, boš ti zadnji turški sultan!«

Oblasti brez moči nasproti požigalcem. — Prebivalstvo zahteva odstop vlade.

Oblasti so nasproti požigalcem, ki zažigajo Carigrad, brez vsake moči. Carigrasko prebivalstvo je strašno razburjeno! Vedno odločnejše zahteva, da naj odstopi vlada, da se reši mesto, ker povzročajo požare stranke, ki zahtevajo, da naj odstopi sedanja vlada. Včeraj popoldne so se v zbornici posvetovali ministri in navzoči poslanci o položaju. Vse se boji, da bodo dobro

Izdelovanje sladkorja na svetu. (V tonah.)

organizirani požigalci nadaljevali svoje hudodelsko požiganje.

Velikanski most. Iz Tokia poročajo, da je japonski stavbni minister pustil izdelati načrte za zgradbo ogromnega mostu preko morske ožine Simonoseki. Stavbni stroški bodo znašali 35 milijonov frankov.

Učitelj umoril duhovnika. V Parizu je ustrelil na cesti z revolverjem duhovnika Garniera, ravnatelja dveh zasebnih šol, iz službe odpuščen učitelj Levosqué. Morilca so zaprli. Levosqué je bil odpuščen iz službe zaradi prestopka navedenosti pri šolskih otrocih. Zaradi tega se je hotel maščevati nad ravnateljem šole in ga je ustrelil.

Vrednost inserata. Z ozirom na dvednevno stavko, ki je preprečila izdajanje časopisov dva dni v Berlinu v veliki obliki, piše nemško strokovno glasilo izdajatelj časopisov: Trgovci se radi izgovarjajo, kadar se pri njih nabirajo inserati, da z inseriranjem ni bil dosežen uspeh in da inserirajo zgolj glede na konkurenco. Berolinska stavka je te trditve popolnoma ovrгла. Po velikih berolinskih trgovinah je trpela trgovina, ker niso izšli inserati. Več trgovcev je odkrito priznalo, da so trpeli znatno škodo. Neka največjih berolinskih tvrdk je izdala takoj in razdelila 600.000 naznanil, za kar je plačala 5200 kron, med tem ko bi bila plačala za celo stran inserata po vseh največjih listih samo 3800 kron in je uspeh še večji kot uspeh naznanila. Berolinska stavka je praktično pokazala vrednost inseriranja.

Za kratek čas

Še v grobu ni miru. Berič grobokopu, ki stoji v izkopanem grobu: »Jaz pridem vas zarubiti! — Grobokop: »To je pa vendar že preveč, še v grobu človek nima miru!«

Z majhnem se začne. Dva bogataša se izprehajata po cesti, kjer je bilo polno ljudi. Enemu izmed nju je svilnata ruta iz žepa visela in to mu je neki žepni tat pobasal. Njegov tovariš ga zato opozori rekoč: »Glej, nekdo ti je ruto ukradel!« — Ta se ozre in res vidi, kako neko človeče beži z ukradenim ruto in reče čisto mirno: »Pustiva ga, saj sva tudi midva z majhnim začela!«

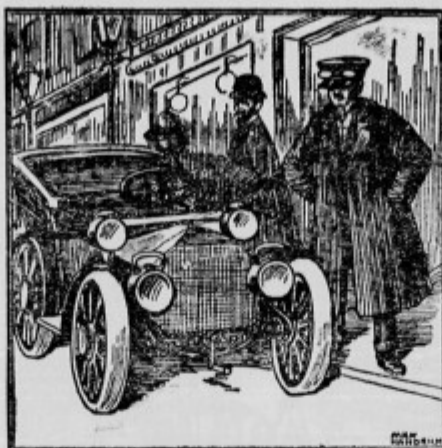
Radovednost. »Kdaj pa vendar mislite svoj račun poravnati?« vpraša oštr gost, ki je bil že veliko »na rajtengo« zapisl. — »Ljubi moj, že šestdeset let ste stari, pa ste še tako radovedni!«

Odvrnitev.

Čim več časa tem bolj opozarjajo zdravniki svoje bolnike na odvrnitveno teorijo, ki je za kronične bolezni bistveno največje važnosti. Zlasti so kronične bolezni v vseh pojavih, katere potrebujejo tudi v gorkih poletnih časih največjo pozornost in oskrbo.

Ravno v poletnem času, ako ne dražijo sluzne mreže, bronhijale in pljuč težki

Skrivalnica.

Kako zelo se mi mudi in mojega šoferja ni nikjer. Kje neki tiči zopet ta človek?

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Praga, 19. julija: 80, 62, 39, 53, 35.
Dunaj, 22. julija: 77, 21, 52, 26, 44.
Gradec, 22. julija: 80, 43, 55, 88, 59.

Tržne cene

za 100 kg.

Ljubljana, dne 25. julija 1911.

Deželni pridelki:	Cena		Živina, meso	Cena	
	K	v		K	v
Pšenica	25	—	živa vaga:		
Rž	18	80	Goveda pitana	80	—
Ajda	21	40	Teleta težka	122	—
Ječmen	16	60	Teleta mala	109	—
Oves	20	40	Prasici	129	—
Proso belo	20	80	Koštuni	105	—
Proso rumeno	16	10			
Koruzna stara	18	—			
Koruzna nova	—	—			
Leča	24	80	Kuretnina in drugo:		
Grah	26	70	Maslo kuhano	280	—
Laneno seme	35	50	od K 200— do	—	—
Graščica	19	40	Maslo surovo od	300	—
Domača detelja	—	—	K 200— do	—	—
Gorenjska repa	68	—	Slanina sveža	165	—
Pizol Ribničar	28	—	(špeh)	—	—
Pizol Prepelčar	26	70	Slanina prekajena	175	—
Pizol Mandolov	23	—	Mast svinjska	104	—
Čebula	12	—	Loj	85	—
Krompir	6	90	Jajca 100 kom.	1	20
Zelje sveže	—	—	Pisanci	—	70
Zelje kislo brez	—	—	Goledbi	—	—
soda	—	—	Raca	—	—
Repa sveža	—	—	Gos	—	—
Repa kisla brez	—	—			
soda	—	—			
Brinje	—	—	Kolonijalno blago		
Kumna	—	—	na debelo		
Oreh	—	—	Riž Rangon od	86	—
Gobe kuhne	—	—	K 25— do	—	—
Ječice	—	—	Kava Santos od	278	—
Zelod	—	—	K 25— do	—	—
Smrekovi storži	—	—	Sladkor	84	60
Seno	2	80	Petrolej	85	—
Slama	2	60			
Stelja	2	—			

HIŠA

s 3 sobami, drvarnico, nekoliko vrta in klet se proda v Zgornji Šiški 73. Ogleda se lahko vsak dan zvečer od pol 6. ure naprej.

Ženitna ponudba.

Vdovec, star 35 let z 1 otrokom, hišni posestnik v ljublj. predmestju, se želi v svrhu ženitve seznaniti z deklico ali vdovo brez otrok v starosti od 28 do 35 let. Zahteva se dobra in varčna gospodinja. Delavke tobačne tovarne z okolice imajo prednost. Resne ponudbe s sliko naj se pošljejo do 6. avgusta t.l. na upravnništvo Domoljuba pod šifro „Tajnost“.

Sprejme se takoj zdrava in trdna 2246 (2)

učenka

v trgovino z mešanim blagom. Kje pove uređ. Domoljuba.

Kdor ima otroke, ta ve,

kolikokrat si isti nakopljejo pekoče mehurje, globoke rane in odtiske. Zdravniško priporočena, zdravilna krema za rane

„SIGMA“

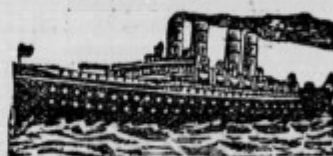
ozdravi hitro in za- brani zastrupljenje krvi.

Dobi se samo od **deželne lekarne v Slovenski Bistrici.**

1 pušica stane K 1.20.

POSESTVO

oddaljeno 2 uri od Ljubljane na prijaznem kraju obsega juče do 30 mernikov posevke za 4 glave živine, in 4 — 6 prašičev, 2 gozda, hiša z gospodar. poslopjem ter sadnim vrtom. Cena 12.000 K, Naslov pove uprava. 2128

V Ameriko in Kanado

sklopa, cena in varna

vožnja s **Cunard Line** 2927/07

Bliznji odhod iz domače luke

Trsta: Pannonia 8./8., Carpathia 22./8., Ultonia 5./9. 1911.

Iz Liverpoola: Lusitania (najboljši največji in najlepši parnik sveta), 29./7., 19./8., 9./9., 7./10., 28./10., 18./11. 1911, Mauretania 12./8., 2./9., 25./9., 21./10., 11./11. 1911.

Pojasnili in vožne karte pri **Andreju Odlasek, Ljubljana, Slomšk. ul. 25,** blizu cerkve Srca Jezusov. Cena vožnji Trst-New-Jork III. razred K 170— za odraslo osebo vstevši davek in K 100— za otroka pod deset let vstevši davek.

katari, je pričakovati pri pravem ravnanju popolno zdravljenje in krepitev obolelih organov in se doseže odpornost proti hripavosti prihajajoče zime. Koder se torej pri odraslih in otrocih pokaže najmanjši nagib zimskih katarov v dihalnih organih, tam se mora v poletnih mesecih popolnoma energično proti istim nastopiti.

Z ozirom na to, da se doseže gotov uspeh ni nobeno sredstvo tako dobro, kakor priznani Sirolin „Roche“. Zavoljo tega

se vsem trpečim na pljučih resno in nujno svetuje, da napravijo odvrnitveno zdravljenje in naj v poletnem času zavžijejo vsak dan trikrat eno kavino žlico polno Sirolin „Roche“. V letni vročini so hudo napadena pljuča manj dražena od kašlja, tako da Sirolin ne pomiri samo, ampak tudi zdravilno učinkuje. Poletna zdravljenja s Sirolin „Roche“ se priporočajo otrokom po oslov. kašlju, ošpicah, škrlatici itd. V lekarnah naj se zahteva izrecno Sirolin „Roche“.

4 tedne na ogled in poskušnjo
razpoložim moja kolesa
znamka „Bohema“. Deli
koles in popravila ceno.
Ugodna dolga odplačila.
Iluži. ceniki zastoj in franko.
Fr. Dušek, zaloga koles.
Opočno št. 114, ob drž. žel.
Češko. 2011

Razpoložim orokje vsake vrste, kot
puške Hammer, Remington, Lan-
caster in Flobert, samokree, pištole
itd., po tovrstnih cenah. Popravila
najceneje. Zanesljivim orokam do-
voljsem ugodna dolga odplačila.
Razpoložim tudi kulične puške, ne da
bi se sililo kupiti s doli na poskušnjo
in ogled. Ceniki zastoj in franko.
F. Dušek, tovarna pušk.
Opočno št. 52 ob državni že-
leznici, Češko 1924

Hiša na prodaj.

Kdor želi stanovati na zelo
prijaznem prostem kraju tik Ljubljane, naj kupi
hišo v Jaršah št. 23, oddaljeno par minut od pet-
razredne šole pri Sv. Petru v Ljubljani. Kupni po-
goji zelo ugodni. Več se izve ravnotam. 2205 (3)

Priznано dobro blago

**za moške in
ženske obleke**

sukno, platno in drugo
manufakturno blago se

2706 kupi najceneje 26

„Pri Gorenjki“
v Ljubljani, Pogačarjev trg.

Ostanki po znižanih cenah.

Trgovina železnine

Štefan Nagy

Ljubljana, Vodnikov trg 5

priporoča svojo
veliko in bogato zalogo
železa, železnine,
štedilnikov,
vseh vrst delov za vod-
njake, nagrobnihi križev
pristno pozlačenih.

Portland-cementa, poljskega mavca,
štukatur, žične mreže in mnogo
drugega.

1733

Ingenieur A. DAUSEK

obl. avtor. civilni geometer
Ljubljana, Rimska cesta 9

se priporoča za izvedbo raznih del
pri merjenju ter sestavo načrtov in
2182 proračunov vseh vrst.

*Putniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovati naj se obrnejo
na
Simona Šmetetxa
v Ljubljani Kolodvorske ulice 20.
Biskovcova Pejasnila dajo se breglato.*

! Ceni fotograf. aparati !

1578

Elfr. Birnbaum tovarna foto-
graf-aparatorov Hirschberg 326, Češko.

Kompletni fotograf. aparati dajo
zajamčeno dobre slike, s ploščami,
papirjem, kemikalijami in podukom
velik. at slik 6×9 cm K 1-90,
9×12 cm K 3-80, 5-70, 9-70 itd.
(postojna posebej).

Natančne krasne kamere
in dvojni anastigmati
nedosežni in poceni!

Rabljeni aparati in objektivni zna-
nih tvečk zelo poceni! Glavni ce-
niki obsegajoči 130 strani zastoj,
ravnotako priloznostni ceniki.

Serravallo
železnato Kina-Vino

Higienična razstava na Dunaju 1906:
Državno odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.
Povzroča slast do jedi, okrepa
živce, zbc.jša kri in je re-
konvalescentom in malo-
krvnim zelo priporočeno od
zdravniških avtoritet.

Izborni okus.

Večkrat odlikovano.

Nad 7000 zdravniških spričeval.

J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovlje.

Priporočamo nova trgo-
vino manufakturn. blaga

J. Ciuha

„Pod Trančo“
Ljubljana, Stari trg štev. 1.
1900 prej bazar
postaja električne železnice.

Dobro vino

rudeče in rumeno se
dobi po nizki ceni
pri Ivan Savniku
(Besenčanu)
v Kranju.

40-50 panjev čebel

(zrojenci in prvi roji, prvci) v najboljšem
stanju, se prodaja radi boleznih gospodar-
jeve. Več se izve na Češnjici št. 29,
p. Železniki. 2140 (2)

Sloveči 200 letni

Požunski Seehofer-jev rastlinski balzam
proti zaprtju, slabi prebavi, boleznim na jetrih,

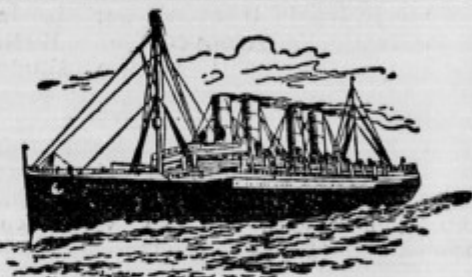

črevesih, škípanju, zlati žili itd., je samo
pristen z rudečim rakom kot varstveno
znamko. — Dobi se vseh lekarnah ali narav-
nost edino pri up. avicnem izdelovalcu
Ladislavu Földes, lekarna „Zum roten Krebs“

Pozsony 114 (Požun) Ogrsko.

1885 Cena eni steklenici 70 vinarjev. 19

Varstvena znamka. Po povzetju šest steklenic franko K 4-60.
Glavna zaloga za Avstrijo: Paul Redtenbacher,
lekarna zum „Geefer Kreuz“, Dunaj XIII., Ankerstrasse Nr. 141/114.

Najcenejša in najhitrejša vožnja

v Ameriko

je s cesarskimi brzoparniki

„Kronprinzessin Cäcilie“

„Kaiser Wilhelm II.“ — „Kronprinz Wilhelm“

460 „Kaiser Wilhelm der Grosse“.

Podrobna pojasnila in potrebni pouk da vsakomur

EDVARD TAVCAR, Ljubljana

Kolodvorska ulica št. 35, nasproti stari Tišlerjevi gostilni.

Žene in dekleta

kadar bodete kupovale

blago za lepe obleke, rute,
kakor tudi drugo blago

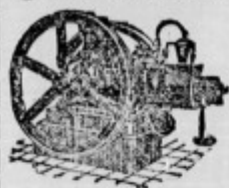
oglasite se zagotovo kadar pridete
v Ljubljano v gvanthni trgovini

R. MIKLAUC

Štritarjeve (Spitalske) ulice 5

594 tam najdete

zelo veliko izber blaga vsake vrste,
poštene ugodne cene ter prijazno in
zanesljivo dobro postrežbo.

CLIMAX motori na petrolej

Najcenejši obrat.

Bachrich & Co.
tovarna za motorje
DUNAJ XIX 6,
Heiligenstädterstr. 83/je.

Proda

se pod zelo ugodnimi pogoji lepo posestvo v Drnovci blizu Vač, železniška postaja Zagorje ob Savi, obsegajoče 63 orlov nji, travnikov, vrtov, gozda, z dvema hišama, obširnimi gospodarskimi poslopji; redi se lahko do 200 glav živine, ovac in prešičev. nekaj minut od posestva se nahaja mlekarja. — Pojasnila daje pisarna dr. Frana Poček, odvetnika v Ljubljani, Stari trg št. 30. 2175

Zastopniki in potovalci!

za obiske zasebnih prodajalcev s skupnim blagom za gospode in dame se sprejmo proti visoki proviziji event. pozneje stalno pri prvi razpos. sukna. Ponudbe pod: „Weltfirma 92462“ na anonimno pisarno M. Dukes Nachf. Dunaj I/1. 1879

Sukno

in hlačevino za moške obleke dobite najceneje iz jugoslovanske razpoložljivosti
B. Stermeckl v Celju
Vzorci zastojni.

Narav. nakup. Ustanovlj. 1870.

Vse obstoj. v lakovosti in izborni izvršitvi strela

nedosežne lovske puške

kot:

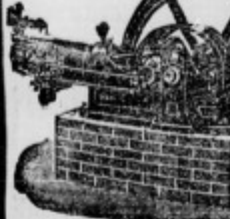
smokrese, streljivo in predmete

za lovce po brez konkurenčnih nizkih cenah dobavljiva

tovarna lovskih pušk: ANTON SODIA, Borovlje (Koroška).

Vse vrste popravila točno in po cen. Ceniki zastojni. Dolgo jamstvo. 1885

1 do 2 vinarja obratnih stroškov za uro in HP z mojim pat.

Uradne ure od 8. rano do 7. ure zvečer

Ustredni banka
Českých spořitelén v TRSTU
Osredn. banka českých hranic. Ponterosse 2.

Vloge na knjižice: $4\frac{1}{4}\%$ Premijne vloge: $4\frac{3}{4}\%$

Vloge v tekočem računu in vloge fiksné najugodnejše. Bančno trgovanje vseh vrst. 135 52-1

Oddelek za vadije in kavcije.

Uradne ure od 8. rano do 7. ure zvečer.

Benička glavica K 25.000-300. Vloga št. K 112.000-100.

Ceno posteljno perje!

1 kg sivga, dobrega skubljenega 2 K; boljsega 2 K 40; prima polbelega 2 K 80; belega 4 K; belega puha 5 K 10; 1 kg izredno finega, snežnobelega, skubljenega 6 K 40; 1 kg puha 6 K, 7 K; belega puha 10 K; najfinjši prani puh 12 K. — Pri 5 kg se pošlje franko.

Dovršene postelje iz zelo postega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankling-blaža, 1 pernica 180 cm dolga, 120 cm široka z 2 blaznima, vsaka 80 cm dolga, 60 cm široka, napolnjena z novim, sivim, zelo trpežnim, puhastim posteljinim perjem 16 K; z polpuhom 20 K; z puhom 24 K; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine 3 K, 3 K 50, 4 K; pernice 200 cm dolge, 140 cm široke, K 15, 14 K 70, 17 K 80, 21 K; blazine 90 cm dolge, 70 cm široke, 4 K 50, 5 K 20, 5 K 70; spodnje pernice iz močnega, pasastega gradla, 180 cm dolge, 116 cm široke, 12 K 80, 14 K 80. Pošilja proti povzetju od K 12 višje franko. Zamenjava dovoljena, za nepovoljno denar nazaj. Cenik zastojni in franko.

S. BENISCH, v Dešenici štev. 71, Češko.

Trgovina z železnino in cementom.

Fr. Zoré Ljubljana
Karlovska cesta št. 8

priporoča vedno sveže portland- in roman-cement, blóje za stropce, strešno lepenko, pločevino za strehe, okove za okna in vrata, pumpe in cevi, štedilnike, lito-železne kotlje, parilnike in kotlje za žganje kuhati. — Veliko izbor kuhinjske posode, kakor tudi bogato pozlačenih nagrobnih križev itd. — Zaloga karbolineja, prašnega in strojnega olja.

Bruselj 1910 - GRANDPRIX - Buenos Aires 1910

Henrik LANZ Mannheim
Patentovani 1024

LOKOMOBILI

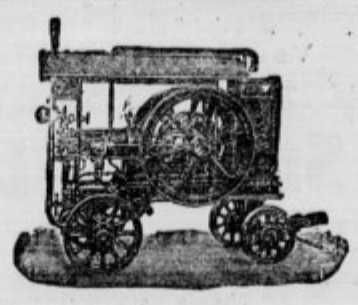
na nasičen par in vročo paro
z ventiln. krmilom
„Sistem LENTZ“
in močjo do 1000 P. S. e.

Pisarna za prodajanje v Avstriji:
Emil Montgmann, Dunaj IX., Löblchgasse 4.

Medn. lovska razstava, Dunaj 1910; Uradna časna diploma (Najvišje odlikovanje).

motorjem z močnim pritiskom in za surovo olje
od 16 HP naprej; 4 do 5 vin. pri mojih petrolinskih motorjih in petrolinskih lokomobilah, dalje 2—10 HP tudi stoječe motorje

Tvornica motorjev
I. WARCHALOWSKI
Dunaj III., Paulusgasse 1.
Na tisoče motorjev v obratu. Cenovniki gratis. Ugodni plačilni pogoji. V zalogi tudi že rabljeni petrolinovi motorji. 315

Vroči poletni meseci pospešujejo razvijanje in razširjanje vseh nalezljivih bolezni in znano dejstvo je, da

KOLERA

škrlatinka, ošpice, tifus, koze v poletnih mesecih močnejše nastopajo nego v drugih letnih časih. Zato je nujno potrebno, da imajo pri vsaki hiši razkuževalno sredstvo. Priznana najzanesljivejša razkuževalno sredstvo sedanjosti

lysoform

je brez duha, brez nevarnosti in po nizki ceni ter se v vsaki lekarni in drogerijah dobi v originalni steklenici za 80 vinarjev. Učinkuje hitro in zanesljivo in ga zato vsi zdravniki radi priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za antiseptične obveze (na rane in otekline) in za obvarovanje pred nalezjenjem.

Lysoformovo milo

je fino, nežno toaletno milo s pridejanim lysoformom in je antiseptičnega učinka. Lysoformovo milo se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo, tudi za dojenčke; olupša polt, jo dela nežno in dehtečo. En poizkus zadostuje, da boste vedno rabili to milo. Komad stane 1 K.

Lysoform s poprovo meto

je ustna voda odlično antiseptičnega učinka. Odstrani hitro in zanesljivo neprijeten duh iz ust in konzervira zobe. Vrhutega pa lysoform s poprovo meto po zdravniški odredbi služi za grgranje pri katarju v požiralniku, vnetju vratu, nahodu.

Nekaj kapljic zadostuje za pol steklenice vode.

Originalna steklenica stane K 1.60.

Vsi izdelki z lysoformom se dobivajo po vseh drogerijah in lekarnicah.

Zanimivo knjigo

„Gesundheit und Desinfektion“

pošlje na zahtevo vsakomur

kemik

2168

A. C. Hubmann
Dunaj, XX., Petraschasse 4.

Tovarna strešnikov F. P. VIDIC & KOMP. Ljubljana
ponudi v vsaki poljubni množini pravilno žgani

navadni strešnik

store oblike :

in patent. dvojno zarežani

strešnik-zakrivač

sistem „Marzola“

782

Na željo pošljemo takoj vzorce in popise.

Svoj izdelek **ostro žgane** strojne, zidne in zarežane strešne

366

OPEKE prve vrste **J. Knez v Ljubljani.**
priporoča

Sprejme tudi zastopnike za razprodajo zarežanih strešnikov.

Obrnite se zanesljivo na domačo tvrdko, kjer boste najbolje postreženi!

Pripravna birmanska darila.

Nikelasta ura z verižico . . . K 4-50 in napr.
Prava srebr. „ „ „ „ „ 8- „ „ „
Prava srebr. „ „ „ „ „ 7-50 „ „ „
„ „ „ „ „ „ 9-70 „ „ „
„ „ „ „ „ „ 12- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 12- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 10-75 „ „ „
„ „ „ „ „ „ 20- „ „ „
14-karatna zlata ura . . . 44- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 70, 80, 100 „

Nikelasta damska ura z verižico K 8-50 in napr.
Prava srebr. „ „ „ „ „ 9-50 „ „ „
Prava srebr. „ „ „ „ „ 12- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 18- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 16- „ „ „
14-karat. zlata damska ura . . . 30- „ „ „
„ „ „ „ „ „ 80, 40, 50 „

Am. doubl. zl. zavrat. veriž. z obes. K 2-35 in napr.
Srebrna zavrat. verižica „ „ „ 1-50 „ „ „
Pozlačena „ „ „ „ „ 2- „ „ „
14-k. zlata „ „ „ „ „ 18- „ „ „
Srebrna dolga verižica za uro „ 4- „ „ „
Amer. double-zlata verižica za uro „ 5- „ „ „
14-kar. zlata, dolga „ „ „ 45- „ „ „

Uhani, zlato na srebro K 1-80 in napr.
14-karatni zlati uhani „ 5-80 „ „ „
boljše vrste s prav fi-
nimi kamni . . . 8- „ „ „
z diamantom . . . 15- „ „ „
s pravimi briljanti . . . 90- „ „ „

Vse v finih škatulah — pripravno za darilo.

Razpošiljanje blaga na vse kraje sveta. Ako naročeno blago ne ugaja, se tekom 8 dni zamenja ali denar povrne.

Mesni trg (nasproti rolovža)

H. Suttner - Ljubljana

Sv. Petra cesta štev. 8

Cenik zastoj in poštnine prosto. Lastna tovarna ur v Sviči. - Tovarniška znamka „IKO“. -